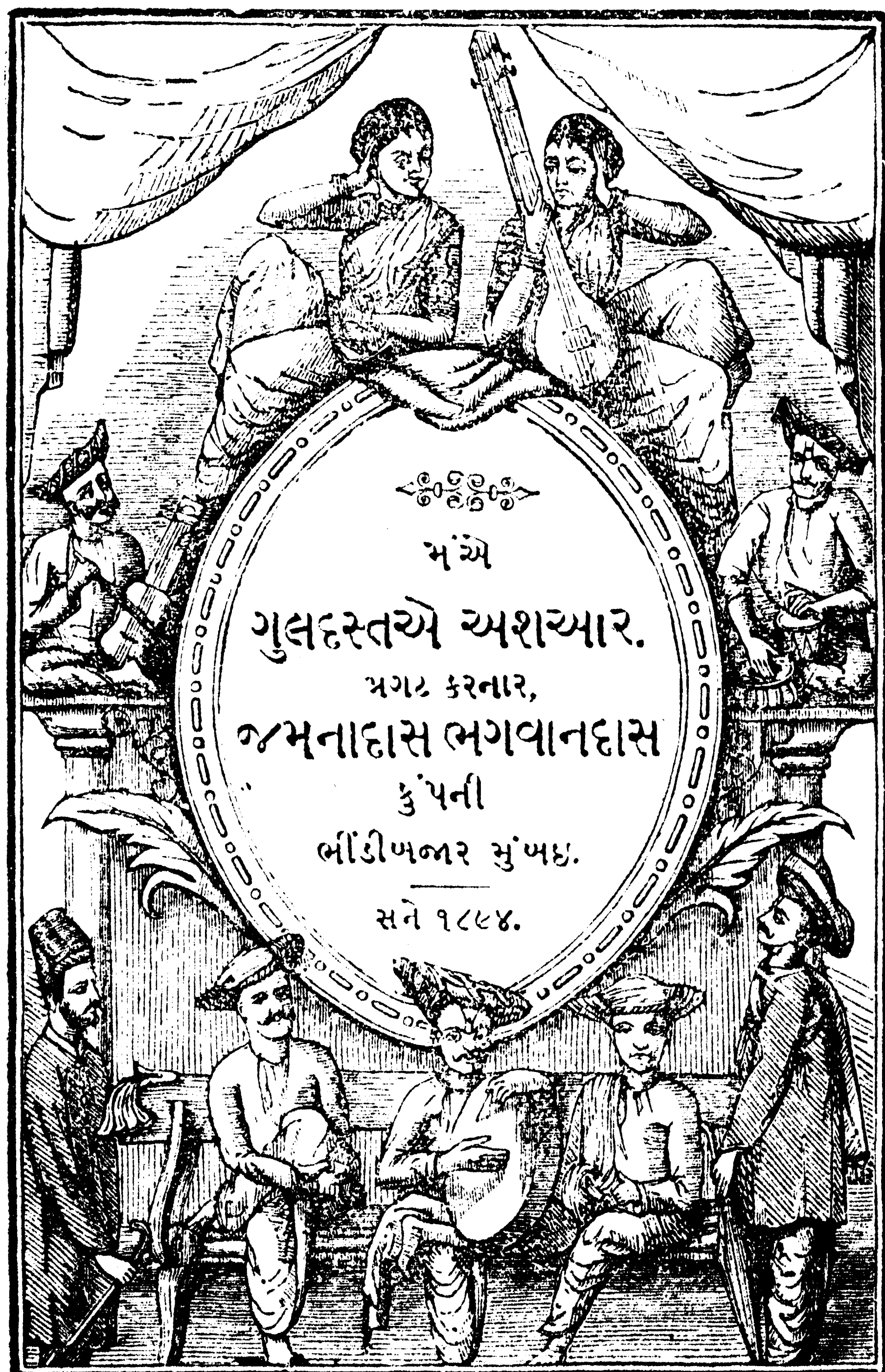
ભાગ ૧ લો, ૨ જો. તથા ૩ જો, ૪ થો.

ચમને બેનઝીર.

મુંબઈમાં:—ભુલેશ્વર છાપાખાનામાં છાપ્યું.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કંપનીએ

નવી છાપેલી કીતાબોની ફેરીસ્ત.

દીની કીતાબો.

કશફુલ ખુલાસા. ...	૦ ૨ ૦	તરકીબુસસલાત. ...	૦ ૪ ૦
ઝવાહીર હીંદી. ...	૦ ૭ ૦	સુબ્હેકા સીતારા. ...	૦ ૪ ૦

ઈમાનોના બયાનમાં તથા પએગમબરોની શાનમાં.

જંગનામા મોહમ્મદ હનીફ યાને દસમજાલસ	૦ ૧ ૦ ૦	વફાતનામું બીબી ફાતમાનું	૦ ૧ ૦
રોઝતુસ્શોહદા યાને દસ મજાલસ. ...	૦ ૧ ૨ ૦	મોલુદ બાગે રસુલ ...	૦ ૩ ૦
સખાવતનામું હઝરત અલીનું.	૦ ૧ ૬	મજમુએ મુનાજાત ...	૦ ૧ ૬
રીવાયત ફાતમા સુગરાની	૦ ૧ ૬	સબીલ ઇમામ હુસેનની	૦ ૦ ૬
મજમુએ જોગીનામા મોહરમના.	૦ ૧ ૬	સકરાતનામું	૦ ૧ ૬
		મજમુએ મદહયાત...	૦ ૪ ૬
		મજમુએ નજમુઝઝીયા	૦ ૪ ૦
		નુરનામા	૦ ૨ ૦

કીસ્સાઓ હીંદુસ્તાની ઝબાનમાં અને ગુજરાતી હરફોમાં.

અલફલએલા ભાગ ૨૪ પુરી, જીલ્દવાલી ...	૪ ૮ ૦	શાહેરમનો કીસ્સો ...	૦ ૧ ૬
દાસતાને અમીર હમઝા	૨ ૦ ૦	કીસ્સા અબુગુલાબકા	૦ ૧ ૬
હાતમતાઇ	૦ ૧ ૨ ૦	શાહ યમનનો કીસ્સો	૦ ૧ ૬
ચાર દરવેશ	૦ ૬ ૦	નાઝની પઠાન. ...	૦ ૧ ૦
ગુલેબકાવલી	૦ ૮ ૦	લયેલી મજનુ... ...	૦ ૨ ૦
યુસુફઝુલેખાં	૦ ૧ ૨ ૦	બીબી મરીઅમનો કીસ્સો	૦ ૪ ૦
ફસાને અજાયબ. ...	૦ ૧ ૨ ૦	મસનવી બદરેમુનીર.	૦ ૫ ૦
મલેકમોહમ્મદ... ...	૦ ૬ ૦	બારમાંસી	૦ ૦ ૬
ગુલસનોબર ચેકર્દ ...	૦ ૪ ૦	હાજી મંગરોલીશાહના કીસ્સો	૦ ૩ ૦
શાહેજહાંને શાહ પરી અને રોશન ઝોહલ...	૦ ૩ ૦	કીસ્સો ઔરતદલ્લા...	૦ ૧ ૬
ઝેતુને મોહમ્મદ હનીફ...	૦ ૪ ૦	છબીલી ભઠીયારી ...	૦ ૨ ૦

નાટકોના ગાયનોની ચોપડી હીંદુસ્તાની ઝબાન અને ગુજરાતી હરફોમાં.

ઈન્દર સભા ચીત્ર સુધાં	૦ ૨ ૦	તોફએ દીલ પઝીર યાને બન્જારા નાટક ...	૦ ૦ ૯
લયેલી મજનું... ...	૦ ૨ ૦	નકશે સુલેમાની. ...	૦ ૩ ૦
હવાઇ મજલસ. ...	૦ ૩ ૦		

ગઝલસ્તાન તથા શેર.

બાહારે ગુલશન યાને મજમુએ ગઝલઆતે નાદરા...	૦ ૧ ૨ ૦	દીવાન ઝામીન ...	૦ ૪ ૦
ચમનેબેનઝીર પુરી ભાગ ૩ જીલ્દવાલી. ...	૧ ૦ ૦	દીવાન સાદીક. ...	૦ ૪ ૦
		બાહારે બોસ્તાન ...	૦ ૩ ૦
		નેહાલે ગુલશન ...	૦ ૨ ૦
		ગુલીસ્તાને રાગ ...	૦ ૩ ૦

૫૭૫૮

ચમને બેનઝીર.

ભાગ ૧ લો.

ગઝલ-સોઝાં.

તુજીકો જબ અયે મેરે મઅલા ન જાના,
તો યેકસાં હએ શીર ઔર જાન ન જાના;
યું આંખે રહે તુજસે મહેરૂમ જયેસે.
કે ઉન્કા સે જુઝ નામ ઉન્કા ન જાના;
હમેશાં તેરે ઈશ્કમે જાન દી હયે,
કભી મંએને દુનીયાકો દુનીઆ ન જાના;
બહોત ફીક્ર કી ભેદકે જાનનેમે,
કીસીને તેરા ભેદ અસ્લા ન જાના;
ન માના તેરે હુકમકો ઇસ તરહસે,
કે ગોયા ઉસે હુકમ તેરા ન જાના;
ભુલાનીથી જો બાત વો યાદ કરલી,
જીસે જાનના ચાહીએથા ન જાના;
હમેશા કીયા-વોહી જો દીલમેઆયા,
કીસી બાતમે જાઓ બેજા ન જાના;
મુનેહ દેખનેકા હયે શઓક ઉસ્કે સોઝા,
કીસીને કભી જીસ્કો દેખા ન જાના.

ગઝલ-ઝફર.

ઉડાતા ખાક સરપર ઝુમતા મસ્તાના આતા હયે,
નહી માલુમ કીસ ધુનમે મેરા દીવાના આતા હયે;
ખુશા કીસ્મત મેરે ઘર આજ વો જાનાના આતાહયે,
ન તન્હા બલકે બા સદ શૈકતો શાહાના આતા હયે;
અગરચે લાખ નાસહા હો મગર રોકા નહી જાતા,
કીસી રશ્કે પરીપર જબ દીલે દીવાના આતા હયે;
ઝલક ઉસ શોલે રૂકી દેખકર અયેસા લપકતા હું,
ઝપટકર શમ્અપર જીસ તરહસે પરવાના આતા હયે;
ગુઝર હોતા હયે જબ મેરા પરીરૂયોંકી કુચેમે,

હઝારો ઉંગલીયા ઉઠતી હંયે વો દીવાના આતા હયે;
અરે મસ્તો સંભલ બયેઠો ઝરા હુશીઆર હોજાઓ,
વો દેખો હાતમે સાકી લીએ પએમાના આતા હયે;
ઝફર અબતો કલામે આશકાના ખુબ લીખતે હો,
કે તેરા હર સુખનપર હરપ ઉસ્તાદાના આતા હયે.

ગઝલ—રહીમ.

જો કત્લ કરકે મુજેહ તુમ બચશ્મતર આયે,
લગાકે ખુન શહીદોમે નામ કર આયે;
કોઈ દીનોમે યે સખ્તીસે પેશ આયેંગે,
શબાબ આતેહી જોબન તેરે ઉભર આયે;
અકેલે લેટે હો ખાલી હયે હાત ગરદનસે,
હમે સુલાવતો આંખોમે નીંદ ભર આયે;
શબે વીસાલ ખુશામતસે કબ હુવે રાઝી,
જો બસ ચલા ન તુમારા તો રાહપર આયે;
તુમેહ હમારી મહોબ્બત તો નામકોભી નહી,
મીલાકે ખાકમે કીસ દીન મઝારપર આયે;
યેહી રહીમ દુવા હયે કે જાન જાયે તો જાયે,
મગર ન દીલ કીસી પરદેનશીં પર આયે.

ગઝલ—રીંદ.

જો જીસકે હકમે સમજા વો બહેતર બના દીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા;
ખાલીકને યેક યેકસે બહેતર કીયા હયે ખલ્ક,
દારા કોઇ કીસીકો સીકન્દર બના દીયા;
ગાફીલ મુકામ રશ્ક નહી જાયે શુક્ર હયે,
સોસે બુરા તો યેકસે બહેતર બના દીયા;
સાહબ કમાલ રખ્તે હંયે અકસીરકા ખવાસ,
ચુટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઔર ઝર બના દીયા;
ઉજરતપે ઉસ્તખાંકે ગયા લેકે ખતે શઓક,
મુજ ઝારને હુમાકો કબુતર બના દીયા;
અલ્લાહરે આપકી નઝરે કીમીઆ અસર,
તાંબેકો બારહા ઝરે અહમર બના દીયા;
ગરદનમે તઓક પાંઉમે ઝન્જીર ડાલી રીંદ,
સઓદાઇ યોંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા;

ગઝલ દાગ દેહેલવી.

યે ફ્ઓલ કીસીકા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા.
વો કુચ નહી કહેતા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા;
સુન સુનકે તેરે ઈસ્કમે અગીઆરકે તાઅને,
મેરાહી કલેજા હયેકે મંએ કુચ નહી કહેતા;
બન આઈ હયે જો ચાહે કંહે હઝરતે વાઈઝ;
અંદેશએ ઉકબા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા,
ખતમે મુજેહ અવ્વલ તો સુનાઇ હયે હઝારો;
આખીર યેહી લીખતા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા,
ફટતા હયે જીગર દેખકે કાસીદકી મુસીબત,
પુછું તો યેહ કહેતા હયે કે મંયે કુચ નહી કહેતા;
તુમકો યેહી શાયાં હયે કે તુમ દેતે હો દુશ્નામ,
મુજકો યેહી ઝેબા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા;
મુશ્તાક બહોત હયે મેરે કહેનેકે પર અયે દાગ,
યે વકતહી અયેસા હયે કે મંએ કુચ નહી કહેતા.

ગઝલ–સોઝાં.

વોહ કુફ્ર રહે ગયા નવો ઇસ્લામ રહે ગયા
દુનીઆમે મઝહબોંકા બસ એક નામ રહે ગયા;
ન દીલ રહા ન શઓક ગુલો સર્વ યા સમન,
યેક ઇસ્તીઆક સર્વે ગુલન્દામ રહે ગયા;
કીસ્મતકો દેખના કે ગીરા થકકે રહેમે કબ,
જબ દસ્ત કદમપે કુએ દીલારામ રહે ગયા;
ઉસ દામ ગાહમે વો હું સૈયાદ ના મુરાદ,
જીસ્કા સએદ ભાગ ગયા દામ રહે ગયા;
જીતનેથે રીંદ બાદએ ગુલફામ સબકો દી,
મંએ કમ નસીબ સાકીએ [illegible] રહે ગયા;
સબ મેરે હમ રહાને કીયા કુચ ઔર મંએ,
કરતા હુવા સફરકા સરનજામ રહે ગયા;
ગાલીબસે કામ થા સોવો સોઝાં ગુઝર ગયે,
દહેલીમે અબ જનાબકા કયા કામ રહે ગયા.

ગઝલ–ઝામીન.

શહીદે ખન્જરે બેદાદ હું મંએ,
અનીસે મેહેફીલે ફરહાદ હું મંએ;

મુજેહ મુખ્લીસ ન સમજો અહેલે દુનીઆ,
લીએ બસ ઇશ્કકી જાદાદ હું મંએ;
લીએ ફીરતા હયે મેરી ખાકકો ઈશ્ક,
બગોલે તરાહકી બરબાદ હું મંએ;
વો કહેતા હયે મુજેહ યાંસે ચલા જા,
ન જાએગા તો ફીર જલ્લાદ હું મંએ;
જીસે મંએ યાદ કરતા હું શબો રોઝ,
ખુદા જાને ઉસેભી યાદ હું મંએ;
શહેનશાહ તુ હગે મંએ ઝામીન ગદા હું,
તુંહી માલીક હયે બે બુનીઆદ હું મંએ.

ગઝલ–સોઝાં.

ઉડતા પઢા ફીરા તને લાગીર કંહા કંહા,
પોંહોચા બેરંગ કાહા હવા પર કંહા કંહા;
મુદ્દતકે બાદ આજ દીખાઈ દીએ હો કયેસ,
યે તો કહો રહે હો બીરાદર કંહાં કંહા;
ઝરરે મે આફ્તાબમે શોલેમે બર્ક મે,
પોંહોચા હયે નુર ચેહેરએ અનવર કંહા કંહા;
મસ્જીદમે મએ કદેમે હરમમે કનીસ્તમે,
મંએ ઢુંડતા ફીરા તુજેહ દીલબર કંહા કંહા;
ચેક બે નશાંનો નામકી સોઝા તલાશ હયે,
લે જાએ દેખીએ દીલે મુઝતર કંહા કંહા.

ગઝલ–ખલીલ.

જબાંપે ગુસ્સેસે પડ ગઇ ચીં ફીરાલે આંખે ભવે ચડાકર,
દહેનકા બોસા જો ઉસ્ને માંગા બીગડગએ સાફ મું બનાકર;
બસરકી મસીઆંમે ઉમ્ર સારી બુતોંસે દર પડદા દીલ લગાકર
ઇલાહી તોબાહ ઈલાહી તોબાહ ગુનેહ કીયે હયે છીપાછીપાકર
નકર તસવ્વર બુતોંકા દીલમે મહલ્લે તોબા હયે કુચ હયાકર
ખલીલ કાબેમે બુત પરસ્તી ખુદા ખુદાકર ખુદા ખુદા કર
હુઇ હયે મુદ્દતમે વસ્લકી શબ ન હશ્ર તકહો સહેર તુંગાયાં
કરૂં મંએ આમીન ઝુકાકે સરકો ખુદાસે તુ અયે સનમ દુવા કર
હસીનો મે હુસ્ન જો કમરમે ગુલોમે ગો સંગપે હયે આતીશ
કીયા હયે આલમકો તુને હયેરાં હરેકમે જલ્વા દીખા દીખાકર
બુતોંકોભી બદ ન કહીએ નાઇઝ ખુદાકો ગર યેક જાનતાહયે

નીકાલ હરફે દુઇ ન મુંહસે ખુદા ખુદાકર ખુદા ખુદાકર
બડે હંયે ખટકે જંહામે ગાફીલ બરંગે ઉમ્રેરવાં નદમલે
કે ભાગતે રાહે રોહંયે અકસરખતરકીમન્ઝીલમે ખઓફખાકર
કભી જો ઉસ બુતકો વસ્લે શબકીકીયા હયેઇમાએબાદાખ્વારી
કહાકે બસબસ બહેકન ઇતના ખુદાકા દર બંદએ ખુદા કર
બુતાને હીંદુસ્તામે તુને બહોત સીકી સએ? બુત પરસ્તી,
ખલીલકાબેમે ચલકે યહાંસે બસઅબ કોઇ દીન ખુદાખુદાકર,

ગઝલ દાગ.

મુનસફી દુનીઆસે સારી ઉઠ ગઇ,
અયે બુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઈ;
દીલસે વો એ ઇખ્તીઆરી ઉઠ ગઈ,
અબ તમન્નાહી તુમારી ઉઠ ગઇ;
વાએ દુશ્મન હો ગયા સારા જંહા,
હાયે રસ્મે દોસ્તદારી ઉઠ ગઈ;
રહે ગએ લાખોં કલેજા થામકર,
આંખ જીસ જાનીબ હમારી ઊઠ ગઈ;
જબ હુવા સીજદેમે ઉસ બુતકા ખીઆલ,
ખુબ બખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઈ;
હમ ખીંચે અયેસે કે આખીર ઉન્કોભી,
અબ તવકાહી હમારી ઉઠ ગઇ;
કીસ્સે રખીએ દાગ ચશ્મે દોસ્તી,
ઉઠ ગઈ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ.

સુલેમાન.

નસહી કુચવો મેરે પાસ તો આતે જાતે,
મરનેવાલેસે મહોબ્બત તો જતાતે જાતે;
કયા કહું નીચી નીગાહોંસે મુજેહ દેખલીઆ,
ચેક છુરી ઔર લગા બયેઠે હંએ જાતે જાતે;
ખુબ જી ભરકે ગલે ઉન્કો લગા લેતાહું,
કભી ગલીયોમેં જો મીલ જાતે હંયે આતે જાતે;
મુંહ નહીં દીખલાતે અગર નઝેમે હમકો આકર,
અપની આવાઝતો પરદેસે સુનાતે જાતે;
સર્સી ઉખડી હુવી આનેસે તેરે યું ઠએરી,
જીસ તરહ કાફેલે થમ જાતે હંયે જાતે જાતે,

દેખતે ચાંદસા મુખડા જો તેરા મેહફીલમે;
શમ્આ સા હોતી તો પરવાને ખુજાતે જાતે;
રોકે જાતે ન સુલેમા કભી દરવાજે પર,
છીપકેભી આપકી ખીલવતમે જો આતે જાતે;

ગજલ તઓકીર.

સનમ જો રામ હુવા હયે ખુદા ખુદા કરકે,
દીસો જીગર કરૂં સદકે જુદા જુદા કરકે;
નયા યેં ઝુલમ મસીહાઇમે નીકાલા હયે,
કે માર દાલતે હો તુમ જીલા જીલા કરકે;
ઝરા તો સબ્ર કરો ગયેર બયેઠે હયે ઉઠ જાયે,
કહુંગા હાલ દીલ અપના ઝરા ઝરા કરકે,
હમારે ઝેબ ગીરેબાંકી યેક દમ નહી ખએર,
જીનોમે ફાડતે હયે હમ સીલા સીલા કરકે;
યે તર્ઝ જઓર નયા હયે કહો રકીબસે તુમ,
હમારી બાત હમીકો સુના સુના કરકે;
કભી કભી જો મચલતા હયે યે દીલે નાદાં,
બગલમે રખ્તા હું ઈસકો દબા દબા કરકે;
દુબાહી દુંગા તુજેહ દેખ ચર્ખે કજરફતાર,
ઉઠાયા તુને જો તુફાં રૂલા રૂલા કરકે;
નીસાલ સુરમેકી પહોંચુંગા આંખમે ઉડકર;
કરોગે ખાક જો મુજકો જલાજલા કરકે;
ઇસી ઉમેદપે એ પ્રીક સોતે હયે મુરદે,
કે બખ્શવાએંગે હઝરત ઉઠા ઉઠા કરકે.

ગઝલ અમીર લખનવી.

વાદએ વસ્લ અઓર વો કુચ બાત હયે,
હો ન હો ઇસ્મેભી કોઇ ઘાત હયે;
તાક ઝાંક અગીઆરસે દીન રાત હયે,
અબ યે કુચ ચોરી છીપેકી બાત હયે;
ઈત્ની બાતેં કયું સુનાતે તુમ મુજેહ,
પીઆર કરતા હું મંએ ઈત્ની બાત હયે;
દેકે દીલ લેતે હયે બોસે જાંનીસાર,
ઘરસે કુચ દેતે હો કયા ખયેરાત હયે;
કયા કરૂં વસ્ફે બુતાંને ખુદ પસન્દ,

ઉન્સે બડકર બસ ખુદાકી ઝાત હયે;
ગાલીયોંકી આરઝુપર બોલ ઉઠે,
લો બુરા કહેના કુચ્ચ અછી બાત હયે;
તાકી હયે રીંદોને પગડી શેખજી;
કુચ્ચ ખબરભી કીબલએ હાજાત હયે,
બોતલોં સે રાત દીન ઢલતી હએ મએ;
યે નઇ બદલી નઈ બરસાત હયે;
હયે તવક્કલ પર ગુઝર અપની અમીર,
ઉસ્કે દરકી ભીત પર ઔકાત હયે.

ગઝલ અસીર.

એ ઝબાંનો બે દહનહયે તુર્ક કમી અલ્લાહકા,
સબ કલામોસે હયે બાલાત કલામ અલ્લાહકા;
ધીઆન બંદોકો હયે ઝાલીમ સુબ્હો શામ અલ્લાહકા,
દીલમે યાદ અલ્લાહકી હો લબપે નામ અલ્લાહકા
બાગમે હીલકર હવાસે જો સદા દેતે હયે બર્ગ,
ફીલ હકીકત ઝીક્ર કરતે હયે તમામ અલ્લાહકા;
હયે યે ઝાહીર વો કાસીસે હયે ન ઉસ્સે હયે કોઇ,
લમ યલીંદ.હયે ઓર વલમ યુલદ કલામ અલ્લાહકા;
બતનમે કોદક તો કીડા શંગમે પાતા હયે રીઝક,
પરવરશ કરના ઝમાનેકા હયે કામ અલ્લાહકા;
મગફરતકી રોઝ મહશર કયું ન હો હમકો ઉમીદ,
સુનતે હંયે મુદ્દતસે હમ ગફ્ફાર નામ અલ્લાહકા;
હમભી અપને ગોશએ ઉઝઝતસે ઉઠેંગે અસીર.
હશ્રકે દીન હોગા જબ દરબાર આમ અલ્લાહકા.

ગઝલ કલક.

અદાસે દેખલો જાતા રહે ગીલા દીલકા,
બસ યેક નીગાહપે ઠેરા હયે ફેસલા દીલકા;
વો ઝુલ્મ કરતે હયે મુજપર તો લોક કહેતે હંયે,
ખુદા બુરોંસે ન દલે માઅમલા દીલકા;
હઝાર ફસ્લે ગુલઆઇયે જુનુ વ જોશ કંહા;
ગયા શબાબ કે હમરાહ વલવલા દીલકા;
બાહાર આતેહી કુન્જે કફસ નસીબ હુવા,
હઝાર હએફ કે નીકલા ન હોસલા દીલકા,

ખુદાઈ ખબેર કરે આજ રંગ બેઢબ હયે,
ટપક રહા હયે કંઇ દીનસે આબલા દીલકા,
ફીરા જો કુચએ કાતીલસે હમ યે પુછેંગે,
સુના હયે લુટ ગયા રસ્તેમે કાફેલા દીલકા;
ખુદાકે સામને અપના હયે અયે કલક ઈન્સાફ,
બુતોંસે હશ્રમે હોગા માઆમલા દીલકા.

ગઝલ વીકાર.

ઝુલ્ફ શબગુંકા હમારે દીલકો સઓદા હો ગયા,
કયા બલા નાઝીલ હુઇ અંધેર કયેસા હો ગયા;
બયેઠ બીઠલાએ નહી માઆલુમ યે કયા હો ગયા,
વો ઉકે પહેલુસે દીલમે દર્દ પએદા હો ગયા;
ઉસ બુતે કાફીરપે અપના દીલજો શયેદા હો ગયા,
દેર મસજીદ હો ગઈ કાબા કલીસા હો ગયા;
ખાક છાની કુબકુ હમને તલાશે યારમે,
જામએ હસ્તી હમારે તનપે મેલા હો ગયા;
સખ્તીયાં અયેસી ઉઠાઇ ઈન બુતોંકે ઈશ્કમે,
રન્જ સહેતે સહે તે પથ્થરકા કલેજા હો ગયા;
દીલમે જબઆઇ કદુબ વો સફાઇ ફીર કંહા;
આઈનેમે જબ ગુબાર આયા વો અન્ધા હો ગયા;
રખ દીયા હયે હાત હમને અબરૂએ સફાક પર,
આજ શમશીરે અજલપર અપના કબ્ઝા હો ગયા;
આજ પર કયા યેક મુદ્દતસે યેહી મામુલ હયે,
ફસ્લે ગુલ આઈ ઈધર બસ મુજકો સઓદા હો ગયા;
ઇશ્ક જાનાને હમારે દીલમે જાકી અયે વીકાર,
ગમકે રહેને લીયે દીલમે ઠીકાના હો ગયા.

ગઝલ ઇશ્ક.

યે કયા ગઝબ હયે યે કયા સીતમ હયે કે હાગે અબતક નયાર આયા,
ઈધર વો સાકી શરાબ લાયા ઉધર વો અબ્રે બાહાર આયા;
મંએ ઊસ્કે તેગે નીગેહકી, ઝુરરીશકા કયા કરૂંઅબ બયાન તુમસે,
કે યેક પલમે હઝાર હમસે સીતમ રસીદા વો મારઆયા
ખુદાસે ડર ટુક મુજેહ બતાદે કીસે કરેગા તુ કત્લ ઝાલીમ
જો આજ બાંધે કટાર આયા જો આજ બાંધે કટાર આયા
તેરી મહોબ્બતમે રાત દીન હમ લહુકી રોયા કીયેપર યેક દમ,

હમારે રોનેપે તુજકો ઝાલીમન રહેમ આયા ન પીઆર આયા,
ગઝલપડું મઅે અબઇશ્ક અયેસી હરયેક મીસરાહો જીસ્કા મઓજુ
કે ઇસ ગઝલમે તો તબઅ અપનીસે કર મંઅે દારોમદાર આયા.

ગઝલ અમીર લખનવી.

આજ કયા કરતે હો ગમ્ઝે વસ્લમે હરદમ નયે,
યે તો સમજો તુમ નયે હો જાનેમન યા હમ નયે;
એ ખુદી દીખલાતી હયે જલ્વે મુજેહ હરદમ નયે,
હયે અજબ આલમ કે હર આલમમે હયે આલમ નયે;
દેખે ભાલે હંયે યે કુયે જાને બુજે હયે યે રંગ,
તુમ સમજતે હો કે હમ દેતે હંયે ઈસ્કો દમ નયે;
હુસ્ન રોઝ અપ્નું ભુલા દેતા હંયે પહેલે કાયદે,
રોઝ હો જાતે હંયે મહેફીલમે જાકર હમ નયે;
સામના હયે રૂએ જાનાસે સીયાસે હો સફેદ,
ઇદ હયે કપડે બદલ અયે દીદએ પુરનમ નયે;
હરગઝલમે તાઝગી મુશ્કીલ હયે અયે તબએ રસા,
કોહના મસ્કેકોભી હાત આતે હંયે મઝમુ કમ નયે,
કોહના રન્જોસે જોહમ ગભરા ગયા હયે અયે અમીર.
ઢુંડતા ફીરતા હું મઅે સારે જહાંમે ગમ નએ.

ગઝલ જલાલ લખનવી.

તુમસે આબાદ હો દીલ જાન રહે યા ન રહે,
તુમ રહો આકે યે મહેમાન રહે યા ન રહે;
ખ્વાબ ગફલતસે હયે બહેતર કે હમ આગોશ હયે યાર,
આંખ ખુલનેપે યે સામાન રહે યા ન રહે,
બંદએ ઇશ્ક હું અલ્લાહસે કહેતા હું યેહી;
બુત સલામત રહેં ઈમાન રહે યા ન રહે,
ઢુંડતાથા દીલે ગુમ ગશ્તાકુ પસ ઢુંડ ચુકે;
અબ કોઈ ઝુલ્ફ પરેશાન રહે યા ન રહે,
મેરી હઅેરતકુ ન પોંહોચેગા તુમ્હારે આગે;
આઇના બઝમમે હયેરાન રહે યા ન રહે,
કંગી ઝુલ્ફોંમે કરો કયા દીલે ઉશાકસે કામ;
અયેસે દો ચાર પરેશાં રહે યા ન રહે,

સીજદા જીસ દીનસે કીયા યેક બુતે કાફીરકો જલાલ;
શક હયે હમકો કે મુસલમાન રહે યા ન રહે.

ગઝલ દાગ દહેલવી.

આરઝુ યે હયે કે નીકલે દમ તુમ્હારે સામને,
તુમ હમારે સામને હો હમ તુમ્હારે સામને;
હશ્ર કે દીનભી હો શરહે ગમ તુમ્હારે સામને,
સબ ખુદાકે સામને હો હમ તુમ્હારે સામને,
આહે લબપર આઇથી થમકરકે તુમ ગભરા ન જાઓ,
દર્દ દીલમે હો મગર કમકમ તુમ્હારે સામને;
આઇ હયે કયા મેરી શામત આઇ હયે કયા મેરી મઓત,
મેંએ કરૂં ઇઝહાર દર્દો ગમ તુમ્હારે સામને;
કત્લ કર દાલો હમે યા જુર્મો ઉલ્ફત બખ્શદો,
લો ખડે હયે હાત બાંધે હમ તુમ્હારે સામને;
બાદ મેરે રોએગા સારા ઝમાના દેખના.
ધુમસે હોગા મેરા માતીમ તુમ્હારે સામને;
યેક તુમ્હારી ચુપમે સોયેજાઝ દેખે અયે બુતો,
દમ બખુદ હયે ઈસીએ મરીઅમ તુમ્હારે સામને;
હાલે દીલમે કુચ ન હો તાસીર યે મુમકીન નહી,
કોઈ ઈત્ના હો કહે હરદમ તુમ્હારે સામને;
મુજકો ઇસ સરકી કસમ અબતક વોહી હયે ઇઝતેરાબ
દાગ મુઝતરકા જો થા આલમ તુમ્હારે સામને.

ગઝલ શહીદી.

વસ્લકી શબ હો ચુકી રૂખ્સત કમર હોને લગા.
આફતાબે સુબ્હ મહેશર જલ્વગર હોને લગા;
શામસે મુરદા પડા રખા મસીહાને મેરા,
કુમ્બઝ ઇઝની જબ કહા વકતે સહર હોને લગા;
બારે સંદલસે અરક આયા જબીને યાર પર,
દર્દે સર જાતા રહા દર્દે જીગર હોને લગા;
યેક દો દમ હું મસીહા અબ દમે આખીરતો આ,
જાનીબે મુલ્કે અદમ દમકા સફર હોને લગા;
પાસ રહેતાથા શહીદી યે ન થા ઉસકો ખીઆલ,
ફીર જુદા દીલસે મહોબ્બતકા અસર હોને લગા;

ગઝલ ગોયા.

ન તો આઈ અંજલ નવોયાર આયા યેભી ન હુવા વોભી નહુવા;
ન તો વસ્લ હુવા નવીસાલ હુવા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
મેહ બરસા હાયે ન તીરોંકા કુસ્તા ન હુવા શમશીરોંકા;
બીજલી ન ગીરી તુપ્રાં ન હુવા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
બાઝારે મહોબ્બત ગર્મ રહા ઉસ યુસુફકા સોદા ન બના;
ન તો મોલ લીયા ન તો આપબીકા યેભી ન હુવા વોભી હુવા;
રગ રગકો શોક થા નશ્તરકા મુસ્તાક ગલાથા ખન્જરકા,
લીખા ન મીટા યે મુકદ્દરકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
તડપા તહે ખન્જરભી ન ઝરા સર અપના ન લબસેશીકવાકીયા;
થા પાસ અદબ ઉસ કાતીલકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
મએ નઝેમે થા બુલવા ન સકા મુજકો કોઇ વંહાપોંહોચાન સકા
વો આ ન સકા મંએ જા નસકા યેભી ન હુવા વો ભી ન હુવા

ગઝલ સબા.

આપ અપની બેવફાઈ દેખીએ,
હમસે અઓર અયેસી બુરાઈ દેખીએ;
બાત ફીર હમસે બનાઈ દેખીએ,
ફીર વોહી તકરીર આઈ દેખીએ;
આઈના ઉસ બુતકો દીખલાકર કહા,
અઓર સુરત હાત આઈ દેખીએ;
વાહેરે સુરમા લગાના આપકા,
શાખ નરગીસ હયે સલાઇ દેખીએ;
દેર હોતી હયે હમારે કત્લમે,
યે નહી અછી ઢીલાઇ દેખીએ;
લાઇએ પીલવાઇએ જામે શરાબ,
દેખીએ બદલી વ આઈ દેખીએ.
વો ન આતા થા ન આએ અયે સબા,
રફતા રફતા મઓત આઈ દેખીએ.

ગઝલ તરક્કી.

મંએ તો કાયલ હું ખતાપર અબના હઠકે સોઇએ,
ગાલીયાં દે દીજીએ લેકીન લીપટકે સોઇએ;
અબ્રમે છીપ જાતા હયે શારમાકે માહે ચારદા,
અપને મુંસે ટુક દુપટ્ટેકો ઉલટકે સોઈએ;

યાદ આતા હયે મુજેહ કહેના તુમ્હારા પીઆરસે,
સોને દીજે ૫ઍલકે આપ અબ સીમટકે સોઈએ,
હએ ઈરાદા રહીએ દરવાઝેપે ઉસ્કે રાતદીન,
ચુમીએ દેહલીજકો ઔર પાસ હઠકે સોઈએ;
યેક દીન ઉસ્સે કંહા મંએને જો હોની હો સો હો,
દીલમે હયે ફીર આપકે સાત આજ દટકે સોઈએ;
કયા કહું કીસ પીઆરસે મુંહ ફેર કર ઉસ્ને કહા,
જીસ્પે જી દેતે હો તુમ ઉસ્સે ચીમટ કર સોઈએ;
બઝમમે તુમકો તરકકી છેડતા હયે જાનકર,
લુત્ફ કયા હયે જા હસીમે આપ ભુટકે સોઇએ.

ગઝલ મેમીન.

વો જો હમમે તુમમે કરારથા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો,
વોહી વાઅદા યાને નીબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો જો લુત્ફ મુજપેથે પેશતર વો કરમ કે થા મેરે હાલપર,
મુજે સબ હયે યાદ ઝરા ઝરા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયતેં વો મઝેહ મઝેહકી હીકાયતેં,
વો હરયેક બાતપે રૂઠના તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
કોઇ બાત અયેસી અગર હુઇ કે તુમ્હારે જીકો બુરી લગી,
તો બયાંસે પહેલેહી બોલના તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
કભી હમમે તુમમેભી ચાહથી કભી હમસેં તુમસેભી રાહથી,
કભી અમભી તુમભી થે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો
વો બીગડના વસ્લકી રાતકા વો ન માનના કીસી બાતકા,
વો નહી નહી કી હરઆં અદા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ કહેતેથે આશના જીસે આપ કહેતેથે બાવફા,
મંએ વોહી હું મોમીને મુબતેલા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો

ભાગ ૨ જો.

ગઝલ રીંદ.

હુર પર આંખ ન દાલે કભી શયેદા તેરા,
સબસે બેગાના હયે અયે દોસ્ત શનાશા તેરા;
શાન ઈરફા હયે તેરી મરતબા આલા તેરા,
તુહી યેકતા કોઇ સાની નહી હકકા તેરા,

અકલ કયા દખ્લ કરે કુન્હા હકીકતમે તેરી,
હોસલા પસ્તમેરા મરતબા આલા તેરા;
જુસ્તજુમે જો ન દોડે તેરે તુટેં વો પાંઉ,
સરવો કટ જાએ ન હો જીસ્મે કે સઓદા તેરા,
તુહીને ઇસ્કો બનાયા હયે યદે કુદરતસે,
તુહી ચાહેગાતો બીગડેગા યે પુતલા તેરા;
યેક આલમકો તેરે નામકા હયે વીર્દ અયે દોસ્ત,
મંએહી કુચ્ઝીક નહી કરતા હું તન્હા તેરા,
બયેઠે તકીયાભી લગાકર ન કભી ઉસ દીનસે;
હમ ફકીરોને લીયા જબસે સહારા તેરા,
પાક દામાનીમે તેરે નહી પડનેકા ખલલ;
અપને મુશ્તાકોંસે નાહક હયે પરદા તેરા;
આશકે રૂહે પરી શેફતએહુર નહી,
જાનેજાં રીંદ હયે દીવાના વો શએદા તેરા,

ગઝલ અમીર લખનવી.

જો હયે બહાર ઉસ્કો ખીઝાંકા ખતરભી હયે,
અયે બાગબાં બંસતકી તુજકો ખબરભી હયે;
ગાહક હોં ખાક જોહરીયોંકો નઝરભી હયે,
યે અશ્કખું તો લાલભી હયે ઔર ગોહરભી હયે;
સીનેકો દેખ ભાલકે નાવકકો ખેંચના
નાવકકી સાથ યાર કીસીકા જીગરભી હયે;
કએનેનમેં હયે જલ્વએ હુસ્ને જમાલે દોસ્ત,
હયે એક રોશની કે ઈધરભી ઉધરભી હયે;
મહશરમે હોગેં તેરે સીતમકે યે દો ગવાહ,
હમરાહે ઝખ્મ દીલભી હયે દાગે જીગરભી હયે;
ફુરકતકી શબમે કોઇ ભટકતા નહી હયે પાસ,
ઉસ મેહેરકી તરહસે ગુરેઝાં સેહરભી હયે;
મહેબુબે હકકા ખાસ યે રૂત્બા હયે અયે અમીર.
દાખીલ હો લામકાંમે યે હદ્દે બશરભી હયે.

ગઝલ આઝાદ.

દમ મેરા તેરે ઇશ્કમે અયે જાં નીકલ ગયા,
અછા હુવા કે દીલકાભી અરમા નીકલ ગયા;
સીધા કીયા હયે શાનોને કયા માર મારકે,

બલ આજ તેરા કાકુલે પેચા નીકલ ગયા;
પુછા જો ઉસ્ને આપ હમે ચાહતે હયેં કયા,
એ સાંખ્તા ઝબાંસે મેરે હાં નીકલ ગયા,
ઝીન્દાસે અપને પાંઉકી જનજીર તોડકર;
દીવાના તેરા સુએ બયાબાં નીકલ ગયા,
આઝાદ તેરે કુચેસે નીકલા નહી સનમઃ
ગુલશનસે આજ બુલ બુલે નાલાં નીકલ ગયા.

ગઝલ દાગ.

ન દીલમે ગઅેર આતા હયે ન સાહેબ ખાના આતા હયે,
નઝર ચારોં તરફ વયેરાનાહી વયેરાના આતા હયે;
તડપતા લોટના ઉડતા જો એ તાબાના આતા હયે,
યે મુરગે નામેબર આતા હયે યા પરવાના આતા હયે;
મેરે મીઝંગાંસે આંસુ પોંહોચતા હયે કીસક્ષીએ નાસાહ,
ટપક પડતા હયે ખુદ જો ઇસ શજરમે દાના આતા હયે;
તેરા કુચા હયે વો દારૂસ શીફા બીમાર વહેશત કો,
પરી આતેહી હયે બનજાતા હયે જો દીવાના આતા હયે;
રૂએ રોશનકે આગે શમે રખકર વો યે કહેતે હંયે,
ઉધર જાતા હયે યા દેખે ઇધર પરવાના આતા હયે;
જીગર તક આતે આતે સો જગે ગીરતા હુવા આયા,
તેરા તીરે નઝર આતા હયે યા મસ્તાના આતા હયે;
કભી ચલના કભી રૂકના કભી હીલના કભી ખીંચના,
તેરે ખન્જર કો હર અંદાઝ માશુકાના આતા હયે;
દગા શોખી શરારત બેહયાઇ ફીત્ના પરદાઝી,
તુજેહ કુચ ઔરભી અયે નરગીસે મસ્તાના આતા હયે;
વોહી ઝગડા હયે ફુરકતકા વોહી કીસ્સા હયે ઉલ્ફતકા,
તુજેહ અયે દાગ કોઈ ઔરભી અફસાના આતા હગે.

ગઝલ સબા.

ખુદ પરસ્તીકા જો સઅેાદા હો ગયા,
આપ મંએ અપના તમાશા હો ગયા;
જબ મુજેહ અપની હકીકત ખુલ ગઈ,
જુઝસે કુલ કતરેસે દરયા હો ગયા;
ખો ગયા અયેસા તરીકે ઈશ્કમે,
ખુદ નહી માલુમ મંએ કયા હો ગયા;

દે દીયા દીલ યારકો મીટ્ટીકે મોલ,
મુફ્ત ઈસ યુસુફકા સઓદા હો ગયા,
ખેંચ કર તસવીર રૂએ યારકી.
ઔરહી માનીકા નકશા હો ગયા;
અપને યુસુફકે મંએ શઓકે દીદમે,
મરદુમે ચશ્મે ઝુલેખાં હો ગયા;
અયે સબા ચેબ્રી લીખા તકદીરકા,
હમસે ઔર ઉન્સે મુચલકા હો ગયા.

ગઝલ ખલીલ.

મેરી કદ્ર કયા હો જહાંનમે કંહી મુજસા કોઇ બશર નહી,
વો દવા હો જીસ્મે શીફા નહી વો દુઆ હોજીસ્મે અસર નહી
ન જમાલમે ન કમાલમે કંહી તુજસા કોઈ બશર નહી,
તેરે જલ્વેગાહ વો હયે ઉસ જગાકે જહાં કીસીકા ગુઝર નહી;
મેરે દીલકો જીસ્કા ખીઆલ હયે શબેરોઝ શોકે વીસાલ હયે,
વો કંહા હયે કઓન હયે કયા હયે શએઅભીતકચઉસ્કી ખબરનહી
મેરે ઉસ્કે જો હયે મામેલા વોહી ઉસ્કો ખુબ હયે જાનતા,
યે મુકામ રાઝો નીઆઝ હયે દીલો જાંકે ઉસ્કો ખબર નહી;
નગરઝ નસીમે સહરકી કુચ ન સબાસે કામ જહાનમે.
કહું નામાબરસે પયામ કયા ઉને કયા હમારી ખબર નહી;
વોહી નુર હયે વોહી તુર હયે વોહી બર્ક હુસન જમાલ હયે,
કોઇ કયા મજાલકે દેખલે કીસી આંખમે યે નઝર નહી;
વો જો કરતે હંયે મેરા ઇમ્તેહાં પડે બીચવાલે ન દરમીયાં,
અગર આગમેભ્રી વો ફેંક દે તો ખલીલ કુચ મુજે દર નહી,

ગઝલ અનામત.

ખુદાકી યાદ કરતેં હંયે બુતોંસે ગર્મ સહોબત હયે,
યેહી મઝહબ યેહી તકવા યેહી અપની ઇબાદત હયે;
વો કયા શએ હયે કે જીસ્મે હરબશરકી ગએર હાલત હયે,
તઆસ્શુક હયે તઆસ્સુક હયે મહોબ્બત હયે મહોબ્બત હયે;
ખુદાકે વાસ્તે જલદી દીખાદે હુસ્નકા જલવા,
કયામતકો તેરે દીદારકા વાઅદા કયામત હયે;
તમાશા ગાહે આલમમે મુન્જેહ હયેરતકા આલમ હયે,
હઝાર આઇના દીલમે વોહી બસ યેક સુરત હયે,
બશર ભ્રી કીયા હકીકત હયે ફરીશ્તા ખાક હો પીસકર,

ઉઠાએ બાર તેરે ઇશ્કકા કીસકી યે તાકત હયે;
નહી ગાનેસે કમ હયે મએકદેમે કીલોકાલ ઉસ્કા,
સદા હો હકકી હરકુલ કુલમે હયે શીશોંકા હાલત હયે;
ભરોસા ઝીન્દગીકા હયે અમાનત કીસકો દુનીઆમે,
બુતોંકી યાદમે અપના જો દમ હયે સોગનીમત હયે.

ગઝલ મોમીન.

હાનીથા દીલમે અબ નમીલેગે કીસીસે હમ,
પર કયા કરે કે હો ગયે લાચાર જીસે હમ;
હસ્તેં જો દેખતે હંયે કીસીકો કીસીસે હમ.
મુંહ દેખ દેખ રોતેં હયે કીસ બેકસીસે હમ;
સુન્સે ન બોલો તુમ ઇસે કયા કહેતે હંયે ભલા,
ઇન્સાફ કીજે પુછતે હંયે આપહીસે હમ;
સાહબને કીસ ગુલામકો આઝાદ કર દીયા,
લો બંદગીકે છુટ ગએ બંદગીસે હમ;
ઈનનાતવાનીયોંપે ભીથે ખાર રાહે ગએર,
કયું કર નીકાલે જાતે ન ઉસ્કી ગલીસે હમ;
કયા ગુલ ખીલેગા દેખીએ હએ પરલે ગુલતો દુર,
ઓર સુએ દશ્ત ભાગતે હયે કુચ અબીસે હમ;
હયે છેડ ઈખ્તલાકભી ગએરોંકે સામને,
હસ્નેકે બદલે રોયેં ન કયું ગુદ ગુદીસે હમ;
વહશત હયે ઈશ્કે પરદેનશીમે દમે બુકા,
મુંહ ઢાંકતે હંયે પરદએ ચશ્મે પરીસે હમ.
લે નામ આરઝુકા તો દીલકો નીકાલ દે,
મોમીન નહો જો રબતુ રખે બીદઅતીસે હમ;

ગઝલ આલમ.

દીલ અગર મેરા ન ઉસ હુરપે શએદા હોતા,
બખુદા સારે ઝમાનેમે ન રૂસ્વા હોતા;
ઇસ તરહ કયું દીલે બેતાબ તડપતા હરદમ,
અપને કાબુમે જો અયે જાન કલેજા હોતા;
ગર તેરે શરબતે દીદારસે હોતે સએરાબ,
કયું રવા અશ્કોંકા ઈન આંખોસે દરીઆ હોતા;
અશ્ક બહેના હી મેરે વાસ્તે અકસીર હુવા,
ઝબ્ત કરતા ગમે ગેસુમે તો સઓદા હોતા;

તુજકો ખાલીકને કીયા યુસફે સાની ચયે જાન;
કયું ન મંએ દીલસે શીદા મીસ્લે ઝુલેખાં હોતા,
ઘર મેરા નુરે કદમસે ન જો રોશન હોતા;
માહે કામીલકા મુજેહ ઉસ્પે ન ધોકા હોતા,
મુજસે કહેતા હયે મેરે દીલકોભી હોતી તાસીર;
મેહેરબાં ઇશ્ક અગર આપકા સચા હોતા,
હએફ એક દીનભી ન દુનીઆમે ઊઠાઇ રાહત;
કાશ ઇસે સો મંએ આલમમે ન પએદા હોતા,
શકલ ગર મેરી તઆશ્શુકમેં ન અયેસી હોતી;
આજ આલમ ન કોઈ મેહવ તમાશા હોતા.

ગઝલ રસા.

દીલ મેરા તીરે સીતમગરકા નીશાના હો ગયા,
આપ્તે જાં હકમે મેરે દીલ લગાના હો ગયા;
ફસલે ગુલમેભી ન કુચ સુરત રીહાઈકી હુઈ,
કયેદમે સૈયાદ મુજકો યેક ઝમાના હો ગયા;
પાસ રૂસવાઇકી દેખો પાસ આસકતે નહીં,
રાત આઇ નીંદકા હમકો બહાના હો ગયા;
ખ્વાબ ગફલતસે ઝરા દેખો તો કબ ચોંકેથે હમ,
કાફલા મુલ્કે અદમકો જબ રવાના હો ગયા;
ખાકસારીને દીખાયા બાદ મુરદનભી ઉરૂજ,
આસમાં તુરબતકા મેરી શામીયાના હો ગયા;
બાદ મરનેકે ખબરકો કઓન આતા હયે રસા;
ખતમ બસ કુન્જે લહદ તક દોરતાના હો ગયા.

ગઝલ આતીશ.

બલ ખા સકે ન સુરતે ગેસુએ યાર સાંપ,
તોડે મરોડે અપને બદનકો હઝાર સાંપ;
એહવલકી આંખસે હું મંએ સોદાઈ દેખતા,
દો ઝુલફેં યારકી નઝર આતી હયે ચાર સાંપ;
કયું કર ન ફાડ ફાડકે ફેંકુ મંએ પએરહન,
સઓદાએ ઝુલ્ફ યારમે હયે તાર તાર સાંપ;
અફશા છીડકકે યારને ઝુલ્ફે સીયાહ પર,
દીખલા દીયા વો સુનતેથે જો માલદાર સાંપ;
મુઝીભી મુતશીક અસરે હુસ્નસે હુવે,

કરતે હંયે ગન્જ યારકે ઉપર નીસાર સાંપ;
હર ઉકદા ગાંઠ ઝહેરકી મુઠી હયે બાલ બાલ,
કાકુલ હયે પેક યારકી કાલી હઝાર સાંપ;
ઉસ ઝુલ્ફમેં હય જબસે મેરા દાગદાર દીલ,
તા ઉસકો સમજતે હંયે અપના શીકાર સાંપ;
રૂહે સબીહપર નહી લહેરા રહી વો ઝુલ્ફ,
ગો પાકે યાસમીકી હયે બે ઇખ્તીઆર સાંપ;
આતીશ યે શાયરોંકા ફકત ઇખ્તીરાહ હયે,
રૂખ્સાર ગન્જ હયે ન તો ગેસુએ યાર સાંપ;

ગઝલ ઝામીન.

અરે ઓ હુસ્ને ઝેબાઇ ખુદા જાને કંહા હયે તુ,
શહેનશાહી દીલારાઇ ખુદા જાને કંહા હયે તુ;
તેરી ફુરકતમે બેકલ હું મએ તેગ અબરૂકા ઘાયલ હું,
કભી સુરત ન દીખલાઈ ખુદા જાને કંહા હયે તુ;
અલસ્તો કહેકે કહેલાયા કહા કાલુબલા સબને,
હુવા મેહેફીલમે હરજાઇ ખુદા જાને કંહા હયે તુ;
કહા હયે નાહનો અકરબ યું છીપા પરદેમેં અયેસા કયું,
બનાયા હમકો સોદાઈ ખુદા જાને કંહા હયે તુ;
કીસીસે વો નહી મીલતા તેરી હસ્તી હયે કયાં ઝામીન;
જુદાઈકી બલા આઈ ખુદા જાને કંહા હયે તુ.

ગઝલ મોનીસ.

બહાર આઇ હયે ભરદે બાદએ ગુલગુંસેપયેમાના,
રહે લાખો બરસ સાકી તેરા આબાદ મએખાના;
નીભે કયુંકર હમારા ઉસ પરી પએકરસે યારાના,
વો બેપરવા મંએ સઓદાઈ વો સંગી દીલમંએ દીવાના;
ઉસી રશ્કે પરીપર જાન દેતા હું મંએ દીવાના,
અદા બાંકી હયે જીસ્કી તીરઝી ચીતવન ચાલ મસ્તાના;
હમારે ઓર તુમારે ઈશ્કકા ચરચા હયે આલમમે,
નહી સુનતા હયે કોઇ લયેલીઓ મજનુકા અફસાના;
ગુઝર યારબ ગુલીસ્તાંમે હુવા હયે કીસ શરાબીકા,
કે શાખે ઝુમતી હંએ નાલએ બુલબુલ હયે મસ્તાના;
હમે આના મીલે કયુંકર તેરી મેહફીલમે જાનાના,
મેરી સુરત ફીકીરાના તેરા દરબાર શાહાના;

ગીઝાલે દસ્ત બોસે દેખકર મજનુકી મૈયતકો,
યે વહશી મરગયા બસ હો ચુકા આબાદ વયેરાના;
રહી હયે રાત કમ અબ સો રહો બસ બનચુકી ઝુલ્ફેં,
હટા દો આઇના ઝાનુસે રખદો હાથસે શાના,
યે બાઇસ હયે ઉલજ પડતા હું એ મુજીબ જો યારોંસે,
દીલે સદ ચાક અપના ગેસુએ જાનાકા હયેશાના;
બતા અયે શમઅબઝમે હુસ્ન યે કયેસી હયે દીલસોઝી,
તુજે પરવા ન હો ઓર જાન દે જલજલકે પરવાના;
બતાઉં હાલ તુમસે કયા મંએ અપને દીનો છમાંકા;
ફકીરે મસ્ત હું મુનીસ મેરા મઝહબ હયે રીન્દાના.

ગઝલ રહેમ.

જાકે ગુલઝાસે સૈયાદ ફીરાયા ઉલટા,
કયા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા;
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
યે વો જામા હયે કે જીસ્કા નહી સીધા ઉલટા;
ગાલીયાં દેતે હંયે ઉનસેતો ગફા હોતે હંયે,
મેરે યારોંસે જો કરતેં હંયે વો શીકવા ઉલટા;
નામ ઉસ્સેહી સુના ઈશ્કકે બીમારોંકા,
મેરે દરપરસેં ફીર આયા જો મસીહા ઉલટા;
યાદ આયા જો મુજેકુ કુચે સનમ હશ્રકે દીન,
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરાયા ઉલટા;
કએસકી તરહસે હો જાતે હઝારો મજનું,
પરદા મેહેમલકા રખતી કભી લયેલા ઉલટા;
નાલા કરનેસે મેરે યાર ખફા હોતા હયે,
રહેમકો જા ઉસે આ જાતા હયે ગુસ્સા ઉલટા.

ગઝલ દાગ.

પઆમે કામયાબ આયે ન આયે,
ખુદા જાને જવાબ આયે ન આયે;
તેરે ગમઝોંકો અપને કામસે કામ;
કીસીકે દીલકો તાબ આએ ન આએ;
ઉસે શરમાયેંગે ઝીકરે ઉદુ પર,
યે કીસ્મત હયે હીજાબ આયે ન આયે;
તુમ આઓ જબ સતારે તોસને નાઝ;

કયામત હમ રકાબ આયે ન આયે;
શુમાર અપની ખતાઓંકા બતાઉં,
તુમેહ શાયદ હીસાબ આયે ન આયે;
નયે ખન્જરસે મુજકો ઝીબ્હ કીજે,
ફીર અયેસી આબો તાબ આયે ન આયે;
શબે વરસે ઉદુ તેરી બલાસે;
કીસી મુઝતરકો ખ્વાબ આયે ન આયે;
પીયુંગા આજ સાકી સબેર હો કર,
મોઅસ્સર ફીર શરાબ આયે ન આયે;
યે જાકર પુછ આતુ ઊન્સે દરબાં;
કે વો ખાને ખરાબ આયે ન આયે;
ન દેખો દાગકા દીવાન દેખો,
સમજમે યે કીતાબ આયે ન આયે.

ગઝલ જલાલ લખનવી.

અબકે જીસ દીન ઉસ્કે દરપર બેઠીએ,
મરકે ઉઠીએ ખાક હોકર બેઠીએ;
આઈએ આંખોમે છીપકર બેઠીએ;
નુરકે પરદોંમે અંદર બેઠીએ;
યે ઇરાદા હયે કીસીકે તીરકા;
સીનેમે દીલકે બરાબર બેઠીએ;
બઝમ જાનાસે ઉઠાતે હંયે રકીબ;
દીલમે થા જો કઝદ અબકર બેઠીએ;
બેખુદી કહેતી હયે બઝમે યારમે;
ચલીએ અબ મેહેફીલકે બાહર બેઠીએ;
માંગીએ રૂખસત ન વકતે વાપસી;
દમ નીકલ લે ઓર દમભર બેઠીએ;
ઢુંડને ઉસ્કો ચલેથે અયે જલાલ,
યાસ બોલી જાઈએ ઘર બેઠીએ.

ગઝલ અનામત.

ચેહરા અયેસા હયે મુન્વવર કે જીસે કહેતે હંયે;
હાત આયા હયે વો દીલબર કે જીસે કહેતે હંયે;
કયા હકીકત હયે તેરે ગુન્ચો ગુલકી ખુલ ખુલ;
મંએ દેખાઉં વો ગુલેતર કે જીસે કહેતે હંયે;

કાસીદા મુહ હયે તેરા કયા જો ઉસે દે પએગામ;
હયે હમારા વો પએમ્બર કે જીસે કહેતે હયે;
લાખ ટકરાએ કોઈ સર નહી હોતી હયે ખબર;
દીલ બુતોંકા હયે વો પથર કે જીસે કહેતે હયે;
દુન્યા ગરદીકા જો કરે કઝદ વો મેરી હમરાહ,
હું વો મંએ ચર્ખકો ચકકર કે જીસે કહેતે હયે;
સાદા રૂયોં કી સદા હુસ્નકો દેતા હયે ઝીયા.
આઈના હયે વો સીકન્દર કે જીસે કહતે હયે.
ગએરને જયેસે હી ઉસ ગુલકો પહેનાઇ પોશાક;
દીલ હયે જામેસે વો બાહેર કે જીસે કહેતે હયે;
ઉડ ગયા મંએ જો કફસસે તો પુકારા સૈયાદ;
અબકે કાહું વો તેરાપર કે જીસે કહેતે હયે;
ઘરમે કીસ આઇના રૂખ્સારને રખ્ખા હયે કદમ,
આજ અમાનત વો હયે શશદર કે જીસે કહેતે હયે.

ગઝલ ઝઓક આકાનીએ હીન્દ.

કયા આયે તુમ જો આએ ઘડી દો ઘડી કે બાદ;
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ઘડીકે બાદ;
કોઈ ઘડી અગર વો મુલાયમ હુવે તો કયા;
કયે બયેઠેગેં ફીર એક ઘડી દો ઘડી કે બાદ;
ઉસ લાલે લબકે ઓસે લીએ હમને ઈસ કદર,
સબ ઉડ ગઈ મીસીકી ઘડી દો ઘડી કે બાદ;
તુ દો ઘડીકા વાએદા ન કર દેખ જલદ આ;
આનેમે હોગી દેર ઘડી દો ઘડી કે બાદ;
કલ હમને ઉસ્સે તર્ક મુલાકાત કીતો કયા;
ફીર ઉસ બગએર કલ ન પડી દો ઘડીકે બાદ.
ગો દો ઘડી તક ઉસને ન દેખા ઇધર તો કયા;
આખીર હમીસે આંખ લડી દો ઘડીકે બાદ;
કયા જાને દો ઘડી વો રહે ઝઓકકી તરેહ;
ફીરતો ન ઠએરે પાંઉ ઘડી દો ઘડી કે બાદ.

ગઝલ ગાલીબ.

હઝારોં ખ્વાહીશે અયેસી કે હર ખ્વાહીશપે દમ નીકલે;
બયોત નીકલે મેરે અરમાન લેકીન ફીરભી કમ નીકલે;
દરે કયું મેરા કાતીલ કયાં રહેગા ઉસકી ગરદનપર;

વો ખું જો ચશ્મ તરસે ઉમર ભર યું દમ બદમકનીકલે;
નીકલના ખુલ્દસે આદમકા સુનતે આયે હંયે લેકીન;
બહોત બે આબરૂ હોકર તેરે કુચેસે હમ નીકલે;
ભરમ ખુલ જાયે ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા;
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેચો ખમકા પેચો ખમ નીકલે;
મગર લીખવાએ કોઇ ઉસકો ખતતો હમસે લીખવાએ,
હુઈ સુબહે ઓર ઘરસે કાનપર રખકર કલમ નીકલે;
મહોબ્બતમે નહી હયે ફર્ક જીને ઓર મરનેકા;
ઉસીકો દેખકર જીતે હંયે જીસ કાફીરપે દમ નીકલે;
કહાં મએખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કંહા વાઇઝ;
પર ઈત્ના જાનતે હંયે કલ વો જાતાથા કે હમ નીકલે.

ભાગ ૩ જો.

ગઝલ વઝીર લખનવી.

વસ્લમે રફતાર માશુકાના દીખલાતી હંયે નીંદ;
આજ કીન અટકેલી યોંસે આંખમે આતી હયે નીંદ;
કરવટેં લે લે કે કહેતેં હંયે શબે ફુરકતમે હમ;
કીસ તરહ અયે ખુફ્તે ગાને ખાક આજાતી હયે નીંદ;
સબઝએ ખ્વાબીદએ ગુલશનકા જબ આજાતાં હયે ઝીકર
તબ કફસમે કોઈ દમ ખુલ ખુલકો આ જાતી હયે નીંદ;
ફુરકતે દીલદારમે સોનેકો મરના કયેતે હંયે;
આશકોમે ખ્વાબે મર્ગ અયેસી કહેલાતી હયે નીંદ;
નીંદકોભી નીંદ આ જાતી હયે હીઝરે યારમે;
છોડ કર બેખ્વાબ મુજકો આપ સો હયેં નીંદ;
કહેતે હંયે સોના ઇસે ચોંકા ન રોઝે હશ્ર તક;
ઈસ હમારે બખ્ત ખુફ્તેકી કસમ ખાતી હયે નીંદ;
ફુરકતે દીલદારમે જો રાતભર આતી નથી;
વસ્લમે આતે હુવે આંખોંમે શરમાતી હયે નીંદ;
મુન્તઝર રખતી હંયે ગમઝે કરતે હંયે આતી નહી;
ઓ બુતે તરસા તેરી ફુરકતમે તરસાતી હયે નીંદ.
કુએ જાનાસે જો ઉઠતા હું તો સો જાતે હંયે પાઉં,
દફે તન આખોંસે પાંઉમેં ઉતર આતી હયે નીંદ;
ગરમીએ સોઝે જીગર બેતાબ કર દેતી હયે જબ;

ઠંડી સાંસે અયેસી ભરતા હું કે આજાતી હયે નીંદ;
તેગકા ફલ ખાયા આબે તેગ પીકર સો રહે;
કસ્રતે આબો ગીઆસે વા કઇ આતી હયે નીંદ;
સોતે હોતો ચશ્મેબદ દુર આંખે રહેતી હયે ખુલી;
ફીત્નએ બેદાર કયા અયેસીંહી કહેલાતી હયે નીંદ;
હીઝરમે સોનેકી અયેસી હયે તમન્ના અયે વઝીર;
દેખતા હું ઉસ્કો હસરતસે જીસે આતી હયે નીંદ.

ગઝલ–મુશ્તરી.

મંએ હયે ગુલઝાર હયે સાકી હયે ઘટા છાઇ હયે,
કહેદો તોબાહ શકનોસે કે બાહાર આઈ હયે;
જબ મંએ કહેતા હું કે અયે યારો બાહર આઇ હયે,
હસકે ફરમાતે હયે કુચ ખબર હયે સઓદાઇ હયે;
કયા બલા ઇશ્ક હએ જીતા હું તો બદનામ હું મંએ,
જાન દેતા હું તો ઉસ શોખકી રૂસ્વાઈ હયે;
છીપકે વો રશ્કે પરી ગઅરકે ઘર જાતા હયે,
ઉડતી ઉડતી હુઇ હમનેભી ખબર પાઈ હયે;
લબે જાં બખ્શકા બોસા જો કીયા મંએને તલબ,
કહા ઉસ શોખને કયા તેરી કઝા આઈ હએ;
લી ખબરં અપને મરીઝે શબે ગમકી ન કભી,
બસ ઇની બ.તોંપે દાઅવાએ મસીહાઈ હયે,
શબે ફરકતકે જો અયે મુશ્તરી જાગે થે હમ;
કયા તહે ખન્જરે કાતીલ હમે નીંદ આઇ હયે.

ગઝલ–નાસીખ.

ઝરરોંકો તેરે નુરને અખ્તર બના દીયા,
હર તાબદાંકો નૈયરે અકબર બના દીયા;
નીકલે શરારે ફુરકતે સાકીમે જાયે મએ.
શીશેકો મેરે બખ્તને પથ્થર બના દીયા;
સાગીર વો હું કે બન્દરે યાર અગર મીલા;
ચુંટીને ઓર મેરે લીએ દર બના દીયા,
વાઇઝ હુઇ યે પેહલેહી રોઝેમે તીશ્નગી
મંએને ખુમે શરાબકો સાગીર બના દીયા,
આહન ગરો કરો મેરી જન્જીરભી દુરસ્ત;
ઝરગરને આજ યારકા ઝેવર બના દીયા,

હરદમ મુજેહ જલાતે હો કહેતે હો ઉફ ન કર,
ઈન્સાનકોભી તુમને સમન્દર બના દીયા;
નાસીખ હએ મુસતફાઓ અલી દોનો એક નુર,
ઇન્કો ઈમામ ઊન્કો પયમ્બર બના દીયા.

ગઝલ–અમાનત.

ઝમઝમા કીસકી ઝબાંપર બદીલે શાદ આયા,
મુંહ ન ખોલા કે પરબાંધને સૈયાદ આયા;
જીસને નઝઝારા કીયા સલેઅલા યાદ આયા,
તેરે હીસ્સેમે સનમ હુસને ખુદાદાદ આયા;
કીસ કદર દીલસે ફરામોશ કીયા આશકકો,
ન કભી આપકો ભુલેસેભી મંએ યાદ આયા;
હો ગઇ કત્આ અસીરીમે ઉમેદે પરવાઝ,
ઉડ ગએ હોશ જો પર કાટને સૈયાદ આયા;
યારકા ખેલ હુવા લડ ગએ આશકકે નસીબ,
ગએર બોલા જો ફરામોશ તો મંએ યાદ આયા;
સખ્ત જાનીને મેરી ફેર દીયા મુંહ દમમે,
દીલ કડા કરકે અગર ખન્જરે ફોલાદ આયા;
બરછીયાં હંએ મુજેહ સુરજકી કીરન સુબ્હ વીસાલ
સાંગ કયા લેકે યે ચર્ખે સીતમ ઈજાદ આયા;
ખબરે ફસલે જુનુ પાઇ તો લેકર જન્જીર,
ગુલ મચાતા મેરે દરવાઝેપે હદદાદ આયા,
રખ્ખા જન્નતમે અમાનત જો કદમ હૈદરને;
દોડે જીબરીલ યે કહેકર મેરા ઉસતાદ આયા.

ગઝલ.

ન બોસા દેને આતા હયે ન દીલ બહેલાના આતા હયે,
તુજેહ તો અયે બુતે કાફીર ફકત તરસાના આતા હયે;
કીસી આશકકા બેશક ઉસ્તખાં હયે મંએ ન માનુંગા,
કે શાના તેરે ઝુલ્ફતક છેતના બે બાકાના આતા હએ;
જો તુમ હસનેમે હો તામીલ તો મંએ રોનેમેહુ મુશતાક,
તુમેહ બીજલી ગીરાના મુજકો મેહ બરસાના આતાહયે;
દીખા દુર દસ્ત રંગી બામ પર વો શોખ યું બોલો,
અરે હટ જા સરક જા દુર હો બેબાકાના આતા હયે.
બીછા કર દામ ગેસુકો લગા સૈયાદ યું કહેને,

યે વો ફંદા હયે જીસમે મુગે દીલ બેદાના આતા હયે;
સુરાહી કહે કહા ભરલી હએ મીના મુસ્કરાતા હએ,
હમારા યાર જીસદમ જાનીબે મંએ ખાના આતા હએ.

ગઝલ-તુરાબ.

યારકો અબ હમસે વો નીસ્બત કંહા,
વો મહોબ્બત અગલી વો ઉલ્ફત કંહા;
હમદમી એક દમકી દુભર હોગઈ,
વો મુલાકાત ઓર વો સોહબત કંહા;
ગીર્દ રહેતે હયે રકીબ ઉસકે સદા,
હમસે મીલનેકી ઉસે ફુરસત કંહા;
હીજરમે હાલત ગેરી કાસીદ હએ તંગ,
બાત કહેનેકી રહી કુદરત કંહા;
ઉસકો યહાં લે આ કદમ રંજા કરે,
મુજકો જાનેકી વંહા તાકત કંહા;
ઈશ્કને હમકો કીયા સહેરા ન વર્દ,
દેખીએ લે જાતી હયે વહેશત કંહા;
બે કરારીમે કટે હએ રાત દીન,
ચએન કીસકો કહીએ હયે રાહત કંહા;
• જો કનાઅત કરકે બેઠા અપને ઘર,
ઉસકો પરવાએ દરે દોલત કંહા;
કયું ન દુરવેશીમે ખુશ રહીએ તુરાબ,
ઇસ કદર આરામ યે ઇઝઝત કંહા;

ગઝલ-સોઝાં.

યું હી મરજાઊં મંએ અયેસી મેરી તકદીર નહીં,
પસ બજુઝ આશકી ઓર અબ કોઇ તદબીર નહીં;
મરગયા શોખે શહાદતમે ઓર અરમાન રહા,
કે મેરે હલકપે આબે દમે શમશીર નહી;
હું મંએ હએરાન કે ઉસ શોખકો કયા ખત મંયેલીખું,
હરફે મતલબ જો હએ વો કાબીલે તેહરીર નહીં;
શોખસે દાહડી મુડા વો બુતે શીરીં મઝહબ,
સુરહફે રૂખકો તેરે હાજાતે તફસીર નહી;
બોલનેકા મુજેહબી હુકમ કભી હો અયે ગુલ,
ગુલશને દહેરમે મંએ બુલબુલે તસ્વીર નહીં;

આશકે રીંદ હું મંએ વકરસે કયા કામ મુજેહ,
ઉસ્કી મેહફીલમે નહો ગર મેરી તોકીર નહીં;
જાકે સોઝાં ગઝલે ગરમ સુનાઉં કીસ્કો,
આહે સઓદા નહી હએ દર્દ નહીં મીર નહીં.

ગઝલ–ખલીલ.

જામ ઉઠા સાકીએ ગુલફામ ઘટાએં આઇ,
ગર્મ હો સોહબતે મંએ સર્દ હવાએં આઈ;
કીસ પરીઝાદકે કાકુલકા મંએ દીવાના હું,
કે બલાએં મેરે લેનેકુ બલાએં આઈ;
બશરો હુર પરીસે હંયે નીરાલે અંદાઝ;
તુમને હયરત હંએ કંહાસે યે અદાએ આઇ.
ફાતહા પડકે જોગ ગન્જે શહીદાંસે ફીરા;
ઠએરો ઠએરો યે હઝારોહીં સદાએ આઈ,
મંએ વો માઅશુકસે હરચન્દકે તોબાહ કી હયે;
દીલમે લહેર આગઇ જીસ વકત ઘટાએં આઇ,
કોહ પર મેહેર મોહબ્બતમે કદમ લેનેકો;
લાખો આસેબ હઝારોહીં બલાએં આઇ,
મઓત આઈ ન કીસી રોઝ રકીબોંકો ખલીલ;
યું તો હરસાલ ઝમાનેમે વબાંએ આઈ. .

ગઝલ અમાનત.

કયા કયા હયે કરમ મુજપે ખુદાએ દો જંહાકા,
શુક્ર ઉસ્કા અદાકર સકે કયાં મુંહ હયે ઝંબાકા;
તાઝા હયે ચમન હમ્દ ખુદાએ દો જંહાકા,
કુચ દખ્લ નહી ગુલશને કુદરતમે ખીઝાંકા;
જો આ ગયા ઈસ રાહમે સાલીક વોહી ઠએરા,
ગુમરાહ હુવા જો કે યહાંકા ન વહાંકા;
દરીઆએ કરીમીમે હંયે સો તરહકે જાદવે,
દેખો સદકે ચશ્મમે આલમ દુરે જાંકા,
દેખો તો કોઇ ગઓરસે કુદરતકે કરીશ્મે,
શાદી કંહી બચ્ચેકી કંહી ગમ હયે જંવાકા;
દરીઆએ ગઝબ જોશ મે આયે તો ગઝબ હયે,
ગર કાબ સફીના અભી હો જાએ જંહાંકા;
હમ કુદરતે અલ્લાહકે હો જાતે હંયે સદકે,
આલમ નઝર આતા હયે અગર હુસ્ને બુતોકા;

દમ મારનેકી જા નહી અયે સાહએ ઈદરાક,
હકકા કે વંહા દખલ નહી વહેમો ગુમાકા;
લબ પર યેહી મીસરા રહે હર વકત અમાનત,
શુક્ર ઉસ્કા અદા કર સકે કયા મુંહ હયે ઝંબાકા.

ગઝલ રંગીન.

લગી હયે આગ દીલ સોઝે ગમે ફુરકતસે જલતા હયે,
ખબર દેતા હયે બેતાબીકી જો આંસુ નીકલતા હયે;
મલેં મેહદી વો ખુશ હોકર ઉન્હે હયે કયા ખબર ઉસ્કી,
કોઈ નાશાદ હસરતસે કફે અફસોસ મલતા હયે;
વો દીન આયેં કે હમ પહેલું હોં ઓર હોં વસ્લકી બાતેં,
ઝમાના હીજરકા કબદેખીએ કરવટ બદલતા હયે,
તપે ફુરકતને મુજકો કર દીયા હયે ઈસ કદર લાગીર;
અગર કરવટ બદલતા હું તો દીલ હાતોં ઉછલતા હયે,
બજુઝ ગમ્ખવાર તનહાઇ ન મુનીસ હયે ન હમદમ હયે;
મગર હાં એક ખીઆલે યાર જી તુજસે બહેલતા હયે,
ખુદા શાઈદ કીસીકી ઓર ઉલ્ફત હો તો કાફીર હું,
તુમ્હીપર જાન જાતી હયે તુમ્હીપર દમ નીકલતા હયે;
પસે મુરદનભી ઉસ્કો ઈસ કદર નફરત હયે રંગીનસે
હમારી કબ્રમેં મું ફેરકર વો શોખ ચલતા હયે.

ગઝલ આતીશ.

કાનોમે તેરે દેખકે સોનેકે કરન ફુલ,
અયે સર્વે રવાં ભુલ ગયે મુરગે ચમન ફુલ;
સાકી યે બાહારે ચમનીસ્તાં હયે દો હફતા,
પાનીભી જો માંગુ તો પીલા મુસ્ફ કે મન ફુલ;
દમ સાદગીએ યારકે ઉપર હયે નીકલતા;
ઝુમકા હયે ન મદ્દે નઝર અપના ન કરનફુલ,
સુનતે હંયે જો શોહરત તેરે નાવક ફીગનકી;
હોતે હંયે ખુશી અયેસે કે જાતે હંય હરનફુલ,
દીખલાએગી કયા શામ ગરીબાંકે શગુફે;
હરચન્દ કે ગુન્ચોકો કરે સુબ્હો વતન ફુલ,
બે ફાયેદા કુમરીકા હયે યે દર્દે સરે ઈશ્ક;
ફુલહી નહી કુચ રખતે ન કુચ સર્વે ચમન ફુલ,
કુરઆંકે એવઝ ચલકે પડો મતલએ રંગીન;
આતીશસે સુખન ગોકે હંયે અયે અહલે સુખનફુલ.

ગઝલ આલમ.

જીતા કર મુજેહ ઇશ્ક કયા કીજીએગા,
લીયા દીલ તો બેશક દગા કીજીએગા;
મહોબ્બત નહી યે ફકત દીલ લગી હયે,
યકીં હંયે કે મેહશર બપા કીજીએગા;
તુમ્હારી તરહસે જો હમભી ન બોલે,
તો હમહીસે ઉલટે ગીલા કીજીએગા;
બઝાહર મહોબ્બત અગર આપકો હયે,
તો બાતીનમે હમસે દગા કીજીએગા;
અભીસે તો આંખે ચુરાતે હો સાહબ,
ઇસી મુંહસે હમસે વફા કીજીએગા;
ઝમાનેમે નેકીકા બદલા બદી હયે,
સીવા દીલ જલાનેકે કયા કીજીએગા;
ખુદાકે લીએ એક બોસાભી દે દો,
ભલા હયે કીસીકા ભલા કીજીએગા;
ન મતલબ મેરા ટાલીએ અબ હસીમે,
સુખન રદ ન બહેરે ખુદા કીજીએગા;
મહોબ્બત જીતા તે હંયે આલમ વો નાહક,
બહોત એસી બાતે સુના કીજીએગા. .

ગઝલ.

દીલ અપના હમકો દેદો યા હમારા દીલ સનમ લેલો,
કસમ દેનેકી તુમ ખાઓ નહી હમસે કસમ લેલો;
સદા આતી હયે યે બાઝાર ઉલ્ફતકી દુકાનોસે,
ખુશી અબ નામકો બીકતી નહી હા દર્દ ગમ લેલો;
લીએ જાતેહો કયું મેરા ઝનાંઝા દોસ્તો જલદી,
ગલીએ યારકી આઇ હયે ઠએરો ઇસમે દમ લેલો;
દીલો દુનીઆ વ દીંતો દે ચુકે યક જાન બાકી યે,હ
ખુદાકે વાસ્તે હાં અયે બુતો રાઝી હંયે હમ લેલો;
સફર આખીર જો વાજીબ હયે સરાએ દારે ફાનીસે,
તો કુચભી સાત અપને તોશા રાહે અદમ લેલો;
ચલે જાના ચલે જાના ન રૂકેગેં ન રોકેંગે,
ઘડી ભરતો ઝરા ઠએરો અભી આએ હો દમ લેલો;
યે મજનુકે કહા ફરહાદસે વહેસ્તકે આલમમે,
ચલો ફીર સુએ સહેરા જોથકે પેહલે કદમ લેલો.

ગઝલ નામાલુમ.

લા મકાંમે ઘર બનાયા યારને,
દરબદર હમકો ફીરાયા યારને;
ખુબથી કીસ્મત ફલી મહલ્લાહકી,
તુર પર જલવા દીખાયા યારને;
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર,
રાહે જન્નતકી દીખાયા યારને;
અઓજ પર કીસ્મત હમારી આગઇ,
દીન હક હમકો સીકાયા યારને;
વસ્ફ કીસ મુંહસે બયાં ઉસ્કા કરે,
હમો દોઝખસે બચાયા યારને.

ગઝલ નાસીખ.

આતીશે ઇશ્ક વોહ હયે જીસ્મે સમન્દર જલ જાએ,
યેક શરર જાએ જો પથ્થરમે તો પથ્થર જલ જાએ;
પરે પરવાના કીયા શમે રૂખે જાનાકો,
કે ફરીસ્તાહી કોઈ આવેતો શેહપર જલ જાએ;
તન બદન ફુંક દીયા હયે તપે ફુરકતમે મેરા,
કયા અજબ હયે જો મેરે જીસ્મસે બીસ્તર જલ જાએ;
શમેસાં શરહે તપે ગમસે હયે સોઝાં મકતુબ,
કયું ન પરવાનેકી માનીંદ કબુતર જલ જાએ,
હો તેરા રૂહે જહાંસોઝ અગર અકસ ફીગંદ,
હયે યકીં ખાનએ આઈનએ સીતમગર જલ જાએ;
દોસ્ત કહતેં હયે ઉસે સાથ દે જો આફતમે,
શમેકે જલતેહી પરવાના નકયુંકર જલ જાએ;
ખેલ સમજે વો સનમ જાનકી આતશબાઝી,
સોઝ ગમસે જો કોઈ આશક મુઝતર જલ જાએ;
જએ ન તબ નાલએ સોઝાંસે જલા ખાનએ દીલ,
ન હુવા દેકે કીસી ગએરકાભી ઘર જલ જાએ;
હયે વો પરકાલએ આતીશ કહે મૌઝુ તેરા,
દીજીએ ઉસ્સે જો તશ્બીહ સનોબર જલ જાએ,
શજરે તુરકી માનીન્દ અસાએ મુસા;
દેખકર કાકુલે દીલદારકા અઝગદર જલ જાએ,
આતશી ચેહરા હયે હર શાહદે મઝમુ નાસીખ,
કયા અજબ ગરમેરે અશઆરકા દફતર જલ જાએ.

ગઝલ–દાગ.

કહેતેં હયે જીસ્કો હુર વો ઇન્સા તુમ્હી તો હો,
જાતી હયે જીસ્પે જાન મેરી જાં તુમ્હી તો હો;
મતલબકી કહે રહે હયે વો દાના હમી તો હાંયે,
મતલબકી પુછતે હો વો નાદાન તુમ્હી તો હો;
આતા હયે બાદ ઝુલ્મ તુમ્હીકો તો રહમભી,
અપને કીએસે દીલમે પશેમાં તુમ્હી તો હો;
પચતાઓગે બહોત મેરે દીલકો ઉજાડ કર,
ઈસ ઘરમે ઓર કઓન હયે મહેમાં તુમ્હી તો હો;
એક રોઝ રંગ લાએગી યે મેહેરબાંનીયાં,
હમ જાનતેથે જાનકે ખ્વાહા તુમ્હી તો હો;
દીલદાર દીલફરેબ દીલારા વો દીલસતાં,
લાખોંમે હમ કહેંગે કે હાં હાં તુમ્હી તો હો;
કરતે હો દાગ દુરસે બુતખાનેકો સલામ,
અપની તરેહકે યેક મુસલમાન તુમ્હી તો હો.

ગઝલ–જલાલ લખનવી.

જીસ્ને કુચ અહેસાં કીયા યેક બોજ હમપર રખદીયા,
સરસે તીનકા કયા ઉતારા સરપે છપ્પર રખદીયા;
દઓડકર હમને જો ઉનકે પાંઉપર સર રખદીયા,
બોલે ઠકરાકર કહાં ફુટા મુકદ્દર રખ દીયા;
બડકે કાએસે કીયા કુચ કુએ જાનાકા અદબ,
પાંઉ રખના થા જહા હમને વહાં સર રખદીયા;
યાદ ચશ્મો અબરુઓ સાકીમે ભુલે મંએ કશી
ફીર ન ઉતરા તાકમે હમને જો સાગીર રખદીયા;
જબ કહા દેખા હયે તુમને મુજસા હયરાં દુસરા,
મેરીહી તસવીરકો મેરે બરાબર રખ દીયા;
ખત કીસીકા જબસે આયા હયે મંએ હું ઈસ શુગ્લમેં,
ગાહે પડકનેકો ઉઠાયા ગાહ પડકર રખદીયા.
મેરે ઝગડેકો વોહી યકસુ કરેગા અયે જલાલ,
યારહી પર ઈન્ફસાલે રોઝે મહશર રખદીયા.

ગઝલ–અમીર.

ફીરાકે યારને બે ચએન મુજકો રાતભર રખા,
કભી તકીયા ઈધર રખા કભી તકીયા ઉધર રખા;

બરાબર આઇ નેકીભી ન સમજે કદર વો દીલકી,
ઇસે ઝેરે કદમ રખ્ખા ઉસે પેશે નઝર રખ્ખા;
જીનામે સાથ અપને કયું ન લે જાઉંગા નાસાહકો,
સલુક અયેસાહી મેરે સાથ હએ હઝરતને કર રખા;
ન કો કીસને શીપ્રારસ મેરી વકતે કત્લ કાતીલસે,
કમાને હાથ જોડે તેગને કદમોંપે સર રખ્ખા;
તુમારે સંગે દરકા યેક તુકડાભી જો હાથ આયા,
અઝીઝ અયેસા કીયા મરકર ઉસે છાતીપે ધર રખ્ખા;
તેરે હર નકશ પાકો રહે ગુઝરમે સીઝદાગાહ સમજે,
જહાં તુને કદમ રખ્ખા વંહા હમનેભી સર રખ્ખા,
અમીર અચ્છા શંગુ મંએ લીયા સાકીકો ફુરકતમે;
જો બરસા અબ્ર રહેમત જાએ મંએ શીશેમે ભર રખ્ખા.

ગઝલ–મુશ્તરી.

કબ ભલા મન્જુરથી દીલકો જુદાઇ આપકી,
આપને અયે જાન હમસે બેવફાઈ આપકી;
ખુન કરતે હંયે હમ અપના આપ અપને હાતસે.
દેખીએ કયા રંગ લાઇ હયે જુદાઇ આપકી,
જીતની ઝીલ્લત દીજીએ ઈઝઝત સમજતા હું ઉસે;
મેરે હકમે તો ભલાઈ હયે બુરાઇ આપકી,
આપકા નકશે કદમ તો સીઝદેગા હયે ખલક હયે,
કુફ્રકા બાએસ હુઈ હયે પારસાઇ આપકી,
માન યે કહેના દરે દૌલતપે રહેને દીજીએ,
હમ ફકીરોંસે હયે સારી બાદશાહી આપકી,
વાહ કયા કહેના અજબ મઝમુન આલી નઝમ હયે,
મુશ્તરી હયે અબતો ગરદુ તકરસાઇ આપકી.

ગઝલ હાજી.

તુમ ખફા હો મુજસે તો મંએભી અલા હાઝલ કયાસ,
આપકી ખુ હયે વોહી મેરી અલા હાઝલ કયાસ,
તુમ જો કહેતો હો કે તુજસે કુચ ગરઝ મુજકો નહી,
હમકો કબ પરવા હયે અબ્તેરી અલા હાઝલ કયાસ,
કોઇ ઉમીદે વફાપર મત લગાએ ઉસ્સે દીલ.
હે ગઇ યેક મુજસે નાદાની આગ હાઝલ કયાસ;
બસ્કે હયે જીસ તરહસે નઝદીક તેરે આકે ગમેર,

હોગા મેરે પાસભી કોઇ અલા હાઝલ ક્યાસ;
કીજીએ બદનામ મુજકો ખુબ લેકીન મેરે સાથ,
હોગી સાહબકીભી રૂસવાઇ અલા હાઝલ કયાસ;
પુછતે કયા હો કે ઇસ હાજીને દીલકો જીસ તરાહ,
ખો દીયા થા જાનભી ખોઇ અલા હાઝલકી યાસ.

ભાગ ૪ થો.

ગઝલ દાગ.

દીલ્હી તો હયે ન આયે કયું દમ હી તો હયે ન જાયે કયું,
હમકો ખુદા જો સબ્ર દે તુજસા હસીં બનાયે કયું;
તેરી તલાશીએ જફા જબ ન હોતા બરોઝે હશ્ર,
આશીકે ના મુરાદે ઈશ્ક અપને કીયે કો પાએ કયું;
જુમલા રકીકો હમ તરીક રહેઝને રાહે ઇશ્ક હંયે,
સાએએ ખીન્જર કયું ન હો સાત હમારે આયે કયું;
ગો નહી બન્દગી કબુલ પર તેરા આસ્તાં તો હયે,
કાબે વો દેરમે હયે કયા ખાક કોઇ ઉડાએ કયું;
લાગ હો યા લગાવ હો કુચભી ન હોતો કુચ્ય નહી,
બનકે ફરીશ્તા આદમી બઝમે જહાંમે આયે કયું;
જુરઅતે શઓક ફીર કંહા વકતહી જબ નીકલ ગયા,
અબતો હંયે યે નોદામતે સબ્ર કીયાથા હાયે કયું;
રોને પે મેરે વો નહી રન્જ પે મેરે શાદ હો,
છેડ મે કુચનો હયે મઝા ઔર ન કોઇ સતાએ કયું;
ઇશ્ક જતુસે મુજકો લાગ હોશ ખીરદસે ઈત્તેફાક,
ફીર યે કહુ તો કયા કહું મંએને સીતમ ઉઠાએ કયું;
પરદએ ઇશ્ક હો ચુકા દાગ યેહી કરાર થા,
સબ્રપે આહ આહ કીયા ઝબતપે હાએ હાએ કયું.

ગઝલ સબા.

યે ઉલજ પડનેકી ખો અછી નહી,
બે મહાબા ગુફતગુ અછી નહી;
અર્શ તક નાલેં હમારે જાયેંગે,
છેડ ચર્ખે કી નજુ અછી નહી;
તનકો કયા ધોતા હયે દીલકો પાકકર,
અયે નજસ થે શુસ્તોશો અછી નહી;

માર દાલા ઈશ્લીઆકે યારને,
ઇસ કદરભી આરઝુ અછી નહી;
ઝુકકે મીલ સબસે બરંગે શાખે ગુલ,
સર કશી અયે સર્વ ખુ અચ્છી નહી;
ખાનએ દીલકી હયે સોઝીશ ઇશ્કસે,
ઝીન્દગી બે આરઝુ અછી નહી;
અયે સબા આ વારગીસે હાથ ઉઠા,
ખાક ઉડાની કુબકુ અછી નહી.

ગઝલ મુશ્તરી.

નયે સરસે સૌદા હુવા ચાહતા હયે.
સનમ મુજકો કર કયા ખુદા ચાહતા હયે;
કોઇ દમમે બીજલીં ગીરેગી ચમનમે,
યે ગુલ ખીલ ખીલાકર હસા ચાહતા હયે;
જો મન્ઝુર હો સાત ચલના તો આઓ,
મુસાફીર સરાસે ઉઠા ચાહતા હયે;
સુના જબકે હોતે ગર આવે મસીહા,
યે બીમાર અબ આખીર હુવા ચાહતા હયે,
લગી હયે યે બાઝાર અબ આશકોંકી,
દીલે મુશ્તરી અબ બીકા ચાહતા હયે.

ગઝલ ફરાક.

ચમને કુચએ જાનાસે સદા આતી હયે,
નાઝ કરતી હુવી જો બાદે સબા આતા હયે;
કઓાન ભરતા હયે દમે સર્દ જો રાતોકો મુદામ,
થંડી થંડી તેરે કુચેસે હવા આતી હયે;
કીસકે મંએ દસ્ત હીનાઈક હું ઝખમી યારબ,
જો હરએક ઝખ્મસે ફીર બુએ હીના આતી હયે;
ઇન્તેજા યારકી રખતા હયેં સરે શામસે દીલ,
રાત કયા આતી હયે યેક સરપે બલા આતા હયે;
છોડ જાતા હયે જો વો મુજકો અકેલા ઘરમે,
દરો દીવારસે રોનેકી સદા આતી હયે;
જીસે આતા હયે મસીહાસે મેં પુછું જાકે,
મરઝે ઈશ્કકી કુચ તુજકો દવા આતી હયે;
સુબ્હ કી તરહસે હોગી શબેતારીક ફરાક,
ન તો નીંદ આતી હયે મુજકો ન કઝા આતી હયે.

ગુલદસતએ અશઆર.

અશ્કો લખ્તે દીલસે દામન ખુશનુમા હો જાયેગા,
લાલ ગુંલ ઓર મોતીયોંકા હાશીઆ હો જાયેગા;
મુંહ નહી કરનેકે હરગીઝ કન્દ મીસરીકી તરફ,
લુનકાબી હીંદમે ગર આસરા હો જાયેગા;
મુંહકો અપના તો કલેજા દમ ફરયાદ આયા,
રહેમ તુજકો ન મગર અયે સીતમ ઈજાદ આયા;
જલ્વા ફરમા આજ દીલમે વો સરાપા નાઝ હયે,
પરદએ ચસ્મે હસીના જીસકા પાઅંદાઝ હયે;
સુનતો ઝરા નહી તેરી આવાઝ પાહયે યેહ,
મેરે શકીસ્તે દીલકી સીતમગર સદા હયે યેહ;
મરગએ હમ વો રવાના હો ગયે,
રાતભર જાગેથે દીનકો સો ગયે;
કત્લ એ શમશીર ઓ! ઝાલીમ કીયા,
આઈના દીખલા દીયા દો હો ગયે;
યા અલી તુમ ઓર નબી તો યેક હો,
ચસ્મ એહવલમે મગર દો હો ગયે;
ઝીક્ર અબરૂકી ઝંબા આદી હુઈ,
બાત સીધીભી જો કી તેડી હુઇ.
ઝર દીયા ઝોર દીયા દીયા માલ ગન્જ દીયે,
અયે ફલક કઓનસી રાહતકી એવઝ રન્જ દીયે;
અયે જાન તુ હો દુર તો કીસ તરહ કલ પડે,
નઝદીક હયે કે મુંહસે કલેજા નીકલ પડે;
હુવા હયે ઇશ્ક તાઝા ઇન્તેદાહી આહ હોતી હયે,
મુબારીક તીફલ દીલકી આજ બીસ્મીલ્લા હોતી હયે;
જીસ તરફ તુમ હો ઉધર સર મેરા જાના હો જાયે,
પાંએ તી કબ્રકી બયેઠુ તો સરાના હો જાયે,
યાર જાતા હયે કહો દીલભી રવાના હો જાયે,
સાત અછા હયે અગર અયેસે મે જાના હો જાયે;
દેખ પચતાએગા વો બુત મેરે તરસાનેસે,
ઉઠકે કાબેકો ચલા જાઉંગા મંએ બુત ખાનેસે;
હીઝરમે યેક માહકે આંસુ હમારે ગીર પડે,
આસ્માં ટુટા શએ ફુરકત સીતારે ગીર પડે;

સહેરા કીયે હંયે પયેદા બડકર ગુબાર દીલને,
ફેંકા હયે દુર હમકો ઈસદસ્ત મુત્તસીલને;
ન ખુદ ફરોશી ગઇ જીન્સદીલકી તબીઅતસે,
કે મુસ્તરીકો સદા દી શકીસ્ત કીસ્મતસે;
લબો દંદા દીખાકર અપને વો કહેતે હંયે શોખીસે,
નીકલ આયા હયે દેખો લાલા યે દાંતોકી ખીડકીસે;
યાદ મીજગાંમે મેરી આંખ લગી જાતી હયે,
લોગ સચ કહેતે હંયે સુલીપેભી નીંદ આતી હયે;
ચમનસે તોડકે ફુલોંકો બાગબાન ચલે,
તુમારી સુનને કો બાંતે ગુલોંકે કાન ચલે;
ઝુલ્ફકી ચાલ સબા ચલતી હયે,
કયા પરેશાન હવા ચલતી હયે;
હંગામે બોસા ગરમ વો જો યક ઝરી હુવે,
શકકરથે લબ પસીનેમે શકકર તરી હુવે;
ચાહીએ ઝર ઇન બુતાને સીમ તનકે વાસ્તે,
હમ કલન્દર યાં નહી કોડી કફનકે વાસ્તે:
યેક દીલકે આહે બસ હયે શરહે ગમકે વાસ્તે,
કઓાન નેઝા વાસ્તે ઢુંડે કલમકે વાસ્તે;
સરતો હયે તદાપર મેરે તેગે સીતમકે વાસ્તે,
પર લગા રખતે હંયે વો જુઠી કસમકે વાસ્તે;
હોતા અગર ન દીલ તો મહોબતભી ન હોતી.
હોતી ન મહોબ્બત તો કુચ આફતભી ન હોતી;
રહી ઈસ તરહ બાદઝ મર્ગ દુનીઆકી હવીસ બાકી,
શરાબી હોકે તાયબ જીસ તરહ હો જાયે તીરીઆકી;
મસરૂફ ચારા દેખા કયા ચારા ગરકો મેરે,
મીરચેં સી લગ રહી હંયે ઝખ્મે જીગરકો મેરે;
નીગેહકા વાર થા દીલપર ફડકને જાન લગી,
ચલીથી બરછી કીસીપર કીસીપર આન લગી;
પીએં મંએ આશકારા હમકો કીસકી સાકીયા ચોરી,
ખુદાકી ગર નહી ચોરી તો ફીર બંદેકી કયા ચોરી;
મીટ્ટીસે મીટ્ટી અપની જો તુરબતમે મીલ ગઈ,
જો કુચ કે થી મુરાદ મહોબ્બતમે મીલ ગઈ;
કયા તાબ દીલ જલોંસે જો બરફ લાગ રખ્ખો,
હોઝખભી હો તો ઉનકી આંખોંપે આગ રખ્ખે;

હર્વાસમે કાબેકી ક્યું શેખ બુતખાનોસે તુ ગુમ રાહ હયે,
યાં તો કોઇ સુરતશી હયે વાંતો અલ્લાહી અલ્લાહ હયે;
મુકાબીલ ઉસ રૂએ રોશન કે શમે ગર હો જાએ,
સબા યે ધોલ લગાએ કે ફીર સહર હો જાએ;
હમારે સીનેમે વો આહ આતશી હયે ઝબોક,
જો બર્ક દેખે તો ફીન્નાર વસસકર હો જાએ;
ઉઠાતાં ઇશ્કમે ક્યું અયે દીલે નાદાન જો ખોં હયે,
અભી તો માલ જોખોં હયે ફીર આગે જાન જોખોં હયે;
ખુશા વો દીલ કે હો જીસ દીલમે આરઝુ તેરી,
ખુશા દીમાગ જીસે રખ્ખે તાઝાબુ તેરી;
આરઝુએ રૂખે નીકુ ન ગઇ,
ઈશ્ક બાઝીકી દીલસે ખુ ન ગઇ;
શાના કીસવાસ્તે હોતા હયે તલબ ખયેર તો હયે,
આરસી સાંમને ક્યું આઈના રૂ આતી હયે,
ચન્દે મુદ્દી જો હીઝરકા આઝાર રહે ગયા;
સુન લેંગે આપ મરકે યે બીમાર રહે ગયા,
સમ ખા મુએ તો દર્દ દીલે ઝાર કમ હુવા;
બારે કુચ ઇસ દવાસે તો આઝાર કમ હુવા,
કયેસી કીસ્મત હમારી ફુટ ગઇ,
તેરે મીલનેકી આસ તુટ ગઈ;
ગઝબસે હાતમે જબ તુને તેગકી પકડી,
ન ઉઠ સકા તેરે બીસ્મીલને યે ઝમી પકડી;
કજ નીગાહ તુને તો કી હમભી કહે રખ્તે હયે,
આંખ અપનીભી સનગ સુએ ખુદા ફીરતી હયે;
સરસે લગાકે પાંઉ તલક દીલ હુવા હું મંએ,
યહાં તક તો ફન્ને ઈશ્કમે કામીલ હુવા હું મંએ;
દર ગુઝર બહેરે ખુદા અબ તો મેરે ઇસીઆંસે,
બશરીયત હયે ખતા હોતી ભી હયે ઇન્સાંસે;
ખુબ રૂયતકી આશના હયે હમ,
આશકે મઝહરે ખુદા હયે હમ;
જીમે રખ્ના તુ ગુબાર અયે રશ્કે ગુલશન છોડ દે,
ખાકે આશકપર ઝટકતા ક્યું હયે દામન છોડ દે.

તમામ સુધ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કું૦એ છાપેલા પુસ્તકો.

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને બેખાર ઉર્ફે તમાશાએ પુરબહાર (કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો બે જલસા બંદગીઓ બન્જારાના ગાયનો તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે ૧ ૪ ૦
અન્જામે સખાવત (ઉર્ફે બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ૦ ૫ ૦
મકરેઝના (ઉર્ફે અપ્સરે ચરત્તર) ૦ ૪ ૦
તોહફએ દીલકોશા (ઉર્ફે નઇ ઇન્દર સભા) ૦ ૪ ૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુખદર્શક ૦ ૨ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ... ... ... ૦ ૩ ૦
ગુલશને બાહાર અફજા (નઇ દરીઆઇ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૩ ૦
અન્જામે સુખન (ઉર્ફે તીરીયા ચરત્તર) ૦ ૨ ૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્ફે બુલબુલે બીમાર) ૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્ફે બાદશાહે ખુદાદાદ) ૦ ૩ ૦
ઇશ્ક નવ બહાર (ઉર્ફે ચંદ્રબદન મોહીયાર)... ... ... ૦ ૪ ૦
હિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧;૨;૩; દરેકનો ૦ ૧ ૬
અકસીરે આઝમ (ઉર્ફે તીલસ્માત સુલેમાની) ૦ ૨ ૦
રસીકાનો અતિ રમુજી ફારસ... ... ... ૦ ૧ ૦
ચાલાક શકરબી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ ૦ ૧ ૦
નંદરાજા અને સતિસુલોચનાના ગાયનો ૦ ૧ ૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતા ગાયનો ૦ ૧ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (સાતમી આવૃત્તિ)... ... ... ૦ ૪ ૦
બાહારે ગુલશન ભા.૧,૨,૩જો ૦ ૨ ૦ | ભાગ ૭, ૮, ૯ મો ૦ ૨ ૦
,, ,, ૪,૫,૬ ઠો ૦ ૨ ૦ | ,, ૧૦,૧૧,૧૨મો ૦ ૨ ૦

શાલોપયોગી પુસ્તકો.

વીશે આંકની ચોપડી	૦ ૦ ૬	ત્રીજીના અરથ ...	૦ ૩ ૦
દેશી હીસાબ ભાગ ૧ લો	૦ ૧ ૩	ચોથીના ,, ...	૦ ૪ ૬
દેશી હીસાબ ભાગ ૨ જો	૦ ૧ ૯	પાંચમીના ,, ...	૦ ૫ ૦
ગુજરાતી પેહલી ...	૦ ૦ ૯	છઠીના ,, ...	૦ ૬ ૦
ગુજરાતી બીજી ...	૦ ૧ ૦	સાતમીના ,, ...	૦ ૮ ૦
ગુજરાતી ત્રીજી ...	૦ ૩ ૦	ગુજરાતી કોસ્ટક ...	૦ ૧ ૦
ગુજરાતી ચોથી ...	૦ ૪ ૦	અંકગણીતમોટી ...	૦ ૭ ૦
ગુજરાતી પાંચમી ...	૦ ૫ ૦	અંકગણીતનાની ...	૦ ૬ ૦
ગુજરાતી છઠી ...	૦ ૭ ૦	ભુગોલવિદ્યા ભાગ૧લો	૦ ૧ ૯
ગુજરાતી સાતમી ...	૦ ૮ ૦	,, ભાગ ૨જો	૦ ૨ ૦
પેહલીના અરથ ...	૦ ૦ ૬	વ્યાકરણ	૦ ૧ ૦
બીજીના ,, ...	૦ ૧ ૦	બાલચિત્રપોથીભાગ૧લો	૦ ૧ ૦

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની,
પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર,
બીંડીબજાર દુકાન નંબર ૧૦૩—મુંબઇ.